

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2023

Núm. 12

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne i Presedo

Sessió celebrada dia 24 d'octubre de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 8025/23**, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret llei 6/2023. 443
- 2) RGE núm. 8026/23**, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concessions en matèria educativa. 444
- 3) RGE núm. 8027/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entitats que treballen a favor del foment de la llengua catalana. 445
- 4) RGE núm. 8317/23**, presentada en substitució de la RGE núm. 8019/23, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a control als docents. 446
- 5) RGE núm. 8028/23**, rectificada amb l'escrit RGE núm. 8041/23, presentada per la diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a visita a l'Institut Balear de la Dona. 447
- 6) RGE núm. 8029/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a coordinació del Govern. 448
-
-

7) RGE núm. 8036/23 , presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a fer calendari de la lliure elecció de llengua.	450
8) RGE núm. 8037/23 , presentada pel diputat Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán, del Grup Parlamentari VOX, relativa a programes que durà a terme l'IBDona.	451
9) RGE núm. 8038/23 , presentada pel diputat Sr. Francisco José Cardona i Vidal, del Grup Parlamentari VOX, relativa a sobrecost de l'aigua que prové de la dessaladora de Ciutadella.	452
10) RGE núm. 8030/23 , presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg.	453
11) RGE núm. 8031/23 , presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lliure elecció de llengua.	455
12) RGE núm. 8032/23 , presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per afrontar aquest hivern.	456
13) RGE núm. 8033/23 , presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació dels pressuposts.	457
14) RGE núm. 8018/23 , presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a atenció sanitària als residents desplaçats.	459
15) RGE núm. 8022/23 , presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a estratègia de pactes del Govern.	460
16) RGE núm. 8039/23 , presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a aprovació del sostre de despesa.	461
17) RGE núm. 8035/23 , presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a imposició d'idiomes en els estudis.	462
18) RGE núm. 8034/23 , presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preu de la governabilitat.	463
II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5000/23 , presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de transparència.	465
III. MOCIÓ RGE núm. 7834/23 , presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4567/23.	470
IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:	
1) RGE núm. 3312/23 , presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa dels símbols del col·lectiu LGTBI.	476
2) RGE núm. 7402/23 , presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a creació d'una comissió no permanent per a l'estudi i la reflexió sobre l'impacte de la digitalització en l'educació.	482
V. Votació de proposicions no de llei atesos els empats produïts en comissió:	
1) De l'apartat 2 de la Proposició no de llei RGE núm. 5198/23 , presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment del català a la funció pública.	487
2) De la Proposició no de llei RGE núm. 5524/23 , presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a impulsar polítiques actives, eficaces i comunes en matèria d'immigració il·legal ordenada, segura i controlada que garanteixin la seguretat i els drets fonamentals.	487

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a comenzar, por favor. *Bon dia*, buenos días, señores y señoras diputados, miembros del Gobierno.

Empezamos por el primer punto del orden del día que corresponde a las preguntas con solicitud de respuesta oral. Silencio, por favor.

I.1) Pregunta RGE núm. 8025/23, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Decret llei 6/2023.

La primera pregunta es la RGE núm. 8025/23, que formula Carol Marquès, del Grupo Socialista. Tiene la palabra, Sra. Marquès.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Bon dia, gràcies, Sr. President, bon dia, senyors diputats i diputades.

Sra. Vidal, afirmaria que el nou Decret llei 6/2023, de mesures urgents d'habitatge, té el suport dels ajuntaments de les nostres illes?

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sra. Vidal.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias, Sr. Presidente, bon dia, diputats i diputades. Sí, sense cap dubte, i m'alegra que em faci aquesta pregunta, perquè l'altre dia vàrem tenir ocasió d'anar a la Federació de Municipis de les Illes Balears, a la FELIB, hi havia uns 60 batles de tots els municipis de les Illes Balears i de tots els colors i tots varen tenir una actitud molt constructiva en demanar com aplicar el decret llei, i nosaltres els vàrem aclarir el de sempre, doncs, que nosaltres el que fèiem era donar eines perquè cada municipi, dins l'àmbit de les seves competències, l'ajustés al que considerés més adequat a les seves polítiques.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marquès, tiene la palabra.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Vidal, el seu govern va aprovar aquest decret dia 2 d'octubre i va entrar en vigor just l'endemà, abans d'aquest moment, segons sabem... i quant a entitats locals només va compartir les mesures previstes a aquest decret amb la FELIB. Per tant, podem afirmar que en el moment que va entrar en vigor els ajuntaments encara no coneixien els detalls d'aquest decret. Així i tot, des de dia 3 d'octubre qualsevol promotor pot entrar una sol·licitud per construir habitatge de

preu limitat a qualsevol dels 67 ajuntaments de les nostres illes i passar per sobre de cada un dels seus planejaments urbanístics quant a usos, densitats, edificabilitat o alçades màximes, etc.

I, sí, sabem que el decret dóna potestat als ajuntaments de decidir si el volen aplicar o no, què volen aplicar o on el volen aplicar, però *a posteriori*, primer entra en vigor i, mentre els ajuntaments l'analitzen i valoren la seva aplicació, aquest decret es converteix en un colador per a promotors espavilats.

Són molts els consistoris que ja no estan gens tranquils, ni tan sols els seus, ara que ja comencen a ser conscients de les conseqüències urbanístiques irreparables amb les quals es poden trobar.

Vostè no ha complert el que va dir, sí hi ha una invasió clara de les competències municipals. Ha quedat clar que no és de fiar, no ha estat capaç d'escoltar els ajuntaments ni les entitats socials afectades, només el sector immobiliari, incapaç de dialogar per arribar a consensos abans de la seva aplicació.

Aquesta és la seva manera de fer política? Renuncia a l'adquisició dels 88 habitatges del Nou Llevant destinats a lloguer social per a famílies vulnerables i ara es converteixen en pisos de lloguer de vacances o en segones residències per a estrangers. Aquest és el seu model? També serà el model que aplicarà l'IBAVI, com ja va fer en temps de Bauzá? Tot indica que sí, i ens preocupa.

Creiem que les polítiques d'habitatge bé mereixen un consens entre tots.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Vidal, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (Marta Vidal i Crespo):

Gracias. No es preocupi, Sra. Diputada, no es preocupi, el que preocupa una mica és l'evidència de la política antihabitatge a la qual es dedica el PSIB, en presentar mocions a tots els municipis i dir directament mentides, parlar d'amnisties, fins i tot en sòl rústic, parlar que el decret llei genera habitatges a preus superiors al del mercat -mentida podrida-, que anem contra l'autonomia local...

(Remor de veus)

..., que anem en contra de l'autonomia local.

La Federació, els juristes de la Federació de Municipis, saben que varen dir que no havíem vist mai un decret llei tan respectuós amb l'autonomia local? Això els juristes de la FELIB.

Que no fem promoció pública al decret, que no permet ni parla de promoció pública; la qual cosa és una altra mentida.

També generen alarmes, que incrementarem la població d'una manera que no hi haurà aigua.

Incoherències, perquè diuen que no s'aplicarà i que no tindrà efectes, però a la vegada, a la mateixa ocasió també parlen que generarem un increment de població tan gros, doncs, que no generarem aigua.

No els importa l'habitatge, no els importen els ciutadans? A nosaltres sí.

Demà convoquem la Mesa de l'Habitatge, que feia tres anys que no es convocava, presentarem el nostre Pla integral en matèria d'habitatge, entre les quals coses hi ha el decret llei, la nova llei d'habitatge, el *build to rent*, l'Observatori de l'Habitatge, la simplificació administrativa, el Pla director sectorial d'habitatge, el Pla contra l'ocupació il·legal, la promoció pública de l'IBAVI, la rehabilitació amb fons Next Generation i les ajudes al lloguer.

Continuam amb la mà estesa per a quan vulguin apuntar-se, doncs, a la política de generar d'habitatge per als ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies i bon dia.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 8026/23, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a concessions en matèria educativa.

Pasamos a la segunda pregunta, RGE núm. 8026/23, que formula Irantzu Fernández, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyors diputats i diputades. Sr. Vera, la setmana passada vàrem viure un espectacle rocambolesc en aquest plenari, i no ho dic només per les seves negociacions, les del Govern amb VOX per arraconar la nostra llengua, que ja ens va quedar clar que estan d'acord però que encara no han decidit com i quan, sinó per les respostes que vostè va donar a dues diputades quan li vàrem fer preguntes sobre la segregació a les aules per sexe.

Sr. Vera, a banda de la discriminació per llengua, de la discriminació per sexe i del pin parental, quines concessions en matèria educativa està disposat a fer el Govern a canvi de guanyar el suport d'altres grups parlamentaris per aprovar el sostre de despesa i el pressupost?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSTATS (Antoni Vera i Alemany):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Govern de les Illes Balears no fa cap concessió en cap àmbit, si de cas, pacta línies d'actuació d'acord amb la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Sr. Vera, si no fan concessions, és que aquest és el seu programa.

(Alguns aplaudiments)

Després del *fiasco* de dimarts, vostè té una disjuntiva, pot seguir el camí que va començar, triar la píndola brava i continuar dient que la Constitució empara el dret dels pares a discriminar els seus fills per sexe, educar les boixes en coses de dones i educar els boixos en coses d'homes, o pot aprofitar l'*impasse* de la setmana passada per reconèixer que, com a docent, no pot fer aquest exercici de relativisme epistemològic, que no totes les coses són iguals, que la discriminació sexista no és un dret de les famílies, sinó un càstig per a les dones.

I no em torni sortir amb l'eslògan de la suposada superioritat moral de l'esquerra, Sr. Vera, perquè la coeducació no pot ser una opció, perquè sense educació en valors de la igualtat no podem acabar amb el terrorisme masclista.

Miri, Sr. Vera, el meu grup li estén la mà perquè tots aquests recursos i energia que vostè gasta a implementar el programa de VOX, o segons m'ha dit ara el seu programa, els faci servir per millorar les condicions dels professorat, per millorar els seus recursos, per establir millores per a les places de difícil cobertura. A Eivissa hem començat aquest any amb més vacants que professors de llengua catalana.

Té dues opcions: seguir el full de la discriminació com a forma de govern, o començar el diàleg amb els grups que volem que la igualtat i les bones condicions de l'ensenyament siguin el centre de la conversa.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Sra. Fernández... Gràcies, Sr. President. Sra. Fernández, trob molt graciós que vostè, diputada del Partit Socialista Obrer Espanyol, ens parli de concessions a canvi de tenir suport d'altres forces polítiques.

(Alguns aplaudiments)

Vostè, el Partit Socialista, si no fos... si no fos que som el mes d'octubre pensaria que és el dia dels Sants Innocents.

Miri, parlar de concessions polítiques un partit com el seu, els hauria de posar vermells, i ja no tan sols per les concessions polítiques que sentim cada dia a nivell nacional, que posen en dubte els fonaments de convivència en comú que pactaren tots els espanyols en la Constitució de 1978, sinó perquè venir aquí a demanar comptes al Partit Popular i a aquest govern sembla un exercici d'hipocresia i de poc cribratge polític.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Puc entendre que un partit... puc entendre que un partit com MÉS em demani per aquests temes, però que ho facin vostès no deixa de ser propi *del mundo al revés*. Vostès ens haurien d'explicar les concessions que feren en matèria lingüística davant els seus germans petits, els senyors de MÉS. Li refresca la memòria, perquè puc arribar a entendre que se n'hagi oblidat: 1, "el Partit Socialista Obrer Espanyol cedeix davant els seus companys de coalició i retorna la obligatorietat d'acreditació de nivells de català a l'administració sanitària davant l'amenaça dels seus socis de govern"; 2, "el Partit Socialista Obrer Espanyol pacta amb el Partit Popular que les dues llengües oficials d'aquestes illes, català i castellà, siguin llengües vehiculars de l'ensenyament en matèries no lingüístiques, un dia abans rompen l'acord amb el Partit Popular perquè els senyors de MÉS els amenacen un altre pic".

(Remor de veus)

Per tant, Sra. Diputada, lliçons, les justes, i de qui pugui donar-les.

I com a diputada eivissenca, vostè que ja hi era a la passada legislatura, m'hagués agradat que es preocupàs per les infraestructures educatives d'Eivissa, que estan fetes un desastre, per ventura.

(Alguns aplaudiments)

Aquest govern continua fent feina en pro de l'educació com a eix central de la nostra acció de govern. Vostès estan fondejats en un microcosmos que no els aporta res positiu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 8027/23, presentada per la diputada Sra. Maria Pilar Carbonero i Sánchez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a entitats que treballen a favor del foment de la llengua catalana.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la tercera pregunta, RGE núm. 8027/23, que formula Pilar Carbonero, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, president. Bon dia, Sr. Conseller. Com a responsable de política lingüística i com a coneixedor de les valoracions insultants que fan els de VOX a les entitats que fan feina per fomentar la nostra llengua, li demanam: quin cost arribarà a tenir per a la nostra cultura el seu pacte amb VOX? Donarà també com a moneda de canvi les entitats que fan feina per a l'ús de la nostra llengua?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sr. Bauzá.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president, molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Aquest govern no fa de la llengua una eina de confrontació ni de divisió. De fet, ja hem donat mostres sobrades que no estam disposats a mercadejar ni amb la llengua ni amb cap entitat.

(Petita cridòria)

Com hem dit..., com hem dit en moltíssimes ocasions aquesta conselleria que jo represent exercirà totes i cadascuna de les competències que té i no hi haurà monedes de canvi de cap casta.

Fem feina en positiu -fem feina en positiu- respectam i valoram cadascuna de les entitats, fugim de confrontacions i xantatges que només duen tensions i incerteses. Però no tan sols valoram i respectam el treball a favor de la llengua catalana, sinó també aquells que ho fan dins l'àmbit cultural, esportiu o empresarial.

La moderació, la cordialitat, l'hospitalitat, l'orgull que sentim per les nostres senyes d'identitat, la nostra cultura i les nostres tradicions, la nostra realitat social i econòmica són característiques irrenunciabls dins la feina de la Conselleria de Turisme, Cultura i Esports.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sra. Carbonero, tiene la palabra.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, president. Miri, vostè pot dir paraules, però els fets -els fets- van en sentit justament al contrari. Miri, la llengua pròpia és part del nostre patrimoni cultural, l'hem de defensar i l'hem de fomentar, com a llengua minoritària que és; ho hem de fer de manera transversal, ho ha de fer l'administració, però també de la mà de les entitats i de les associacions que hi fan feina.

Demanam respecte per la nostra llengua, Sr. Conseller. Demanam respecte per les institucions i per les entitats i associacions que fan feina per la nostra llengua, perquè sigui una eina de cohesió social. Demanam aquest respecte, per què? Perquè hem de sentir..., la setmana passada vam sentir els atacs que van acusar des de VOX, de la ultradreta, tot el teixit associatiu, tot el teixit de les entitats, els varen tractar de xarxa clientelar, els varen tractar d'imposar la llengua, els varen dir, fins i tot, assetjadors. I per què? Perquè duen a terme un dels objectius importants del nostre Estatut d'Autonomia, aquest acord que tenim, unànime, del qual el Partit Popular també en forma part? Per açò?

Nosaltres, per descomptat, creiem que ens volen enganar o volen enganar els seus socis de VOX, o realment pensen com ells, perquè, miri, li diré: a Menorca, el conseller de Cultura, que és del Partit Popular, no és de VOX, precisament, ja ha eliminat la Fira del Llibre en Català de manera unànime, unilateral, fins i tot els llibreters s'han hagut de plantar, Sr. Conseller...

(Remor de veus)

..., i ens diuen que no faran una batalla de la llengua quan ja han cedit amb la segregació d'alumnes a les aules, quan ja han eliminat el català a la funció pública. Seguiran a VOX en aquesta creuada contra la nostra cultura?

Si pensen donar suport a les entitats que donen suport a l'ús del català, per favor, facin qualche cosa contra aquesta xenofòbia lingüística, Sr. Conseller.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Sra. Carbonero, la llengua catalana, a més de una de les dues llengües cooficials, és un vehicle que connecta la nostra història, la nostra cultura i les nostres tradicions. El català forma part de la renaixença i és un valor important de la literatura catalana mitjançant obres i autors com Mossèn

Alcover, Costa i Llobera, Maria Antònia Salvà, Llorenç Villalonga, autors que reivindicam com a nostres i que practicaren la concòrdia i la pau, i no tingueren cap tipus de confrontació dins el món. Ens hauríem de considerar els seus hereus i practicar aquesta concòrdia; valorar, protegir i no contraposar la riquesa lingüística que tenim en aquesta terra, i no entrar en guerres estèrils que només d'uns tensions entre tots.

Per això li dic que la mateixa càrrega de responsabilitat que tenim nosaltres quant a la preservació i promoció de la llengua, l'haurien de tenir vostès i no fer de les llengües un instrument de confrontació política i molt menys de confrontació social.

Per acabar, li vull dir, Sra. Carbonero, és que m'ho posa... que haurien d'anar alerta a parlar de monedes de canvi, quan ens trobam a les portes d'un Govern d'Espanya, comprat precisament amb la moneda de canvi de l'amnistia.

Moltes gràcies, president.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 8317/23, presentada en substitució de la RGE núm. 8019/23, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a control als docents.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la quarta pregunta, RGE núm. 8317/23, que formula Maria Ramon, del Grupo MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Presidenta, diputats, diputades, bon dia. L'educació és la millor via de progrés social, un espai on assolir l'equitat educativa i garantir la igualtat d'oportunitats. Sense la tasca dels nostres docents no hi ha futur ni cohesió social, no hi ha persones lliures ni crítiques i no hi ha democràcia.

Dijous passat, a la Comissió d'Educació i Universitats del Parlament, PP i VOX varen aprovar la primera passa per a un pin parental, una mesura que ataca el dret a l'educació dels infants i joves, posa en qüestió la tasca docent, els acusa d'adoctrinar, i amb la qual a partir d'ara volen fiscalitzar la seva feina i controlar el que s'ensenya a les escoles.

Divendres, el portaveu del Govern assegurava que el Govern de Marga Prohens hi donava el vistiplau, perquè eren coses de sentit comú. I ahir el Parlament de Cantàbria rebutjava una proposta de VOX de pin parental amb els vots del Partit Popular.

I la meua pregunta, i la que es fa tothom, és, Sr. Vera, pensen controlar el que els docents ensenyen a les escoles?

Moltes Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Govern de les Illes Balears està orgullós de tota la comunitat educativa de les nostres illes i, per descomptat, dels nostres docents, que són l'eix essencial del nostre sistema educatiu. Per tant, tenen tot el nostre suport i respecte. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ramon, tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Dijous vaig assistir a una comissió que era una declaració d'intencions diferent de la que ha fet vostè.

I una setmana més, i aprofitant que la presidenta hi és quan ho reiter i ho torn demanar, els vull demanar a quin costat estan, senyores i senyors del Partit Popular, al costat dels qui confiam en la tasca docent o al costat dels qui menyspreen els docents i els acusen d'adoctrinar? Al costat del Partit Popular de Cantàbria, que ha votat en contra d'un pin parental de VOX o al costat de ser presoners del seu pacte amb l'extrema dreta aquí? O del Partit Popular dels consensos lingüístics o del Partit Popular antimallorquí, antimenorquí, antieivissenc i antiformenterer, que elimina drets lingüístics i ataca sistemàticament la llengua pròpia d'aquesta terra?

Deixin de crear conflictes on no n'hi ha, deixin d'utilitzar els infants, deixin als professionals fer la seva feina, perquè són professionals i són els experts en la matèria, deixin de qüestionar la seva feina. Deixin aquesta coartada contra l'escola, primer volen crear guetos, després fer apartheid lingüístic i ara qüestionar i controlar el que els docents ensenyen a les escoles.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Ramon, establir el coneixement previ i acceptació dels pares de qualsevol contingut extracurricular és pura lògica, perquè no correspon a cap part del contingut bàsic que forma part del Decret de currículum. A més, va en consonància amb l'article 27 de la nostra Constitució Espanyola, que estableix la llibertat d'ensenyament.

Però, de totes maneres, em deixa un poc astorat que vostè parli de docents i en faci ara una defensa a ultrança. Sap com es defensen els docents? Jo li enumer com s'havien de defensar els nostres docents: primer de tot, escoltar-los; segona, pactar a les meses d'ensenyament amb les forces sindicals, i no al darrer moment, en temps de descompte, i perquè hi havia eleccions; tres, pactar un procés d'estabilització i d'oposicions equilibrat, i tenir en compte les conseqüències que se'n podien derivar; quatre, no deixar un desgavell de titulacions a l'escola nàuticopesquera; cinc, no excloure de les llistes d'interins persones de més de 55 anys que havien fet feina més de 20 anys en formació professional; sis, no establir un sistema d'avaluació complicat que carregava de burocràcia els docents i feia incomprendibles les qualificacions.

I, per últim, Sra. Ramon, li vull dir que els docents i totes les forces sindicals han sol·licitat la modificació dels decrets de currículums autonòmics que desplega la LOMLOE, i saben per què? Perquè són un *copia y pega* dels reials decrets del Govern d'Espanya; per això.

Per tant, vostès on eren? No són nacionalistes? Jo li dic on eren: enlloc. Perquè vostès m'han de permetre que els digui que quan pacten cadires amb el PSOE passen, muten, completament, passen de nacionalistes a tenir la síndrome d'Estocolm.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.5) Pregunta RGE núm. 8028/23, rectificada amb l'escrit RGE núm. 8041/23, presentada per la diputada Sra. Sílvia Cano i Juan, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a visita a l'Institut Balear de la Dona.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la quinta pregunta, RGE núm. 8028/23, que formula Sílvia Cano, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. Hem conegut que la formació política VOX recentment ha visitat l'Institut Balear de la Dona. Ens agradaria saber quins acords o compromisos es varen derivar d'aquesta reunió.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President, molt bon dia, senyores i senyors diputades. Miri, l'objectiu de la visita era conèixer de primera mà la feina de l'IB Dona.

I estic convençuda que vostè compartirà amb nosaltres que la feina institucional, tant a la conselleria i també a l'IBDona, s'ha de fer amb dedicació i responsabilitat, però també amb total transparència. Vol dir que portes obertes a tot aquell que necessiti o vulgui venir a la institució, i molt més si és un diputat d'aquesta cambra, en compliment d'una cosa tan important, i que per a mi ho ha estat sempre, encara que sembla que realment aquests dies costa entendre-ho, en compliment, com deia, de la lleialtat institucional.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cano, tiene la palabra.

LA SRA. CANO I JUAN:

Gràcies. Comprendrà la preocupació, perquè VOX és una formació política que en reiterades ocasions ha manifestat que si fos per ells tancaria l'Institut Balear de la Dona, un organisme que per als socialistes és cabdal perquè salva vides.

Comprendrà la preocupació, perquè vostès en el seu pacte d'investidura han sacrificat el concepte de violència de gènere i han devaluat el rang de les polítiques d'igualtat, d'una conselleria que era transversal ha passat a una direcció general de caire social.

I estam preocupats perquè s'han entregat a l'ideari més ultra i reaccionari en assumir la segregació lingüística a les aules, en assumir el pin parental i instaurar la censura a les aules per evitar que els al·lots i les al·lotes puguin veure precisament continguts relacionats amb el feminisme o el respecte als drets humans, perquè hi ha pares que s'ofenen amb aquests continguts, i també han equiparat -ho va fer el Sr. Vera la setmana passada- la coeducació amb l'escola segregada, i l'han posada al mateix nivell.

Això suposa posar al mateix nivell les idees terraplanistes a pensar que la terra és esfèrica. I el pitjor de tot subvencionar-ho, pagar-ho amb els fons públics, que és del que es tracta.

VOX demana un estudi sobre perfils d'agressors de violència de gènere, i el que nosaltres ens temem és que això no sigui una altra dèria de l'extrema dreta per cercar caps de turc, emprar les dones com una emmascarada contra els immigrants, com ja fa Marine Le Pen a França, perquè qualsevol estudi que es faci ha d'estar emparat sota criteris científics i no ideològics, perquè els maltractadors són un grup divers i heterogeni.

I si volen tenir en compte la perspectiva de la multiculturalitat, convé no partir de premisses esbiaixades o xenòfobes per poder aproximar-se amb la major objectivitat als possibles factors de risc.

Per tant, Sra. Cirer, li pregam que abandonin aquesta radicalitat dels seus socis i que no utilitzin les dones com a moneda de canvi.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Començaré per darrera, Sra. Cano, jo puc abandonar la meua radicalitat, que no la tenc, però no sé com ho he de fer per abandonar la radicalitat dels socis, en això hauran de fer ells un exercici de responsabilitat de pensar-s'ho i... Però jo em comprometo a no exercir cap ni una radicalitat, perquè no és ni el model del meu partit, ni ha estat mai el meu model.

Jo els ho repetesc, els acords i compromisos amb VOX es varen treballar mesos enrere i són públics per a tothom, per molt que ara en parlem i ara estiguin de més actualitat que mai, però això és una feina feta ja d'antic i pública en el seu moment.

Jo estic ben orgullosa de la feina de la directora de l'IBDona, de tot el personal que hi fa feina i, per tant, orgullosa també de poder servir als ciutadans i ciutadanes que tinguin necessitat de qualsevol servei que presti l'IBDona.

Per tant, jo li demanaria que abandoni aquesta preocupació, perquè nosaltres seguim fent feina, així com ens pertoca a l'IBDona. Però també estic orgullosa de poder explicar a qui ho necessiti, saber i entendre, que tal vegada hi ha desconeixement de la feina que es fa i algú necessita saber i entendre i apropar-se i conèixer-ho, estic orgullosa de poder explicar aquesta feina.

I ho repetesc, tot es resumeix en dues parts molt senzilles, lleialtat institucional i transparència.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 8029/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a coordinació del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8029/23, que formula Patricia Gómez del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gracias, presidente. Bon dia a tothom, senyors i senyores diputades, membres del Govern. La situació, Sra. Consellera, bon dia, la situació viscuda la setmana passada en aquest ple va ser com a mínim desconcertant, per primera vegada en la història no es va aprovar el sostre de despesa. La presidenta,...

(Remor de veus)

... visiblement molesta amb l'equip del Govern, el vicepresident al·ludint a VOX, que pensava que tenia un pacte, nosaltres

també ho pensàvem, no sé què pensarà Gènova, ja duim un poc d'embull. El que sabem segur és que aquest pacte tindrà un cost important de drets per als ciutadans d'aquestes illes.

I, davant tota aquesta situació, Sra. Consellera, li deman si està vostè satisfeta de la feina de coordinació que li correspon com a consellera del Govern de la Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tots. Bon dia, Sra. Gómez. Estic molt orgullosa de l'acció de coordinació d'aquest Govern el qual, en 100 dies, com ja s'ha explicat reiteradament, ha estat capaç de posar en marxa una educació gratuïta de 0 a 3 anys, gràcies al Sr. Vera; una abaixada d'imposts; i unes mesures urgents en tema d'habitatge.

Vull dir, com a consellera, que estic molt orgullosa dels meus companys de taula de govern.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. Sra. Consellera, en 100 dies sense sostre de despesa i sense socis...

(Alguns aplaudiments)

..., això és el que veiem.

Li reconec que, dimarts passat, quan tothom corria amunt i avall, i vostè estava asseguda aquí en el temps de descans, del recés de deu minuts que va donar el president, tot el seu partit estava en marxa, jo fins i tot vaig dubtar a veure si la Direcció General de Coordinació i la de Relacions Parlamentàries havien canviat de conselleria, però no, la responsabilitat és únicament seva, és a la seva conselleria i ens va sobtar a tots que no estigués pactat el sostre de despesa, i tampoc el mateix ple i el mateix dia, relacions parlamentàries dubtoses, que no estàs pactada tampoc la PNL de la setmana passada.

Jo entenc que té un desgovern difícil de coordinar, una consellera que utilitza privilegis per aparcar, un director general que durant la major tempesta fa feina des d'un bar o no fa feina, seu per cert, un altre director general que diu que fins passat Nadal no serà necessari posar-se a fer feina, i un vicepresident que de dialogar encara no en sap, perquè, com diem, no s'ha aprovat aquest sostre.

Sí que veiem el que vostè ha fet, i és derogar, o derogarà la Sra. Prohens la Llei de memòria democràtica, i això és molt preocupant. I li volia demanar també amb qui ho ha pactat, qui ha escoltat per derogar la llei? Perquè el que veiem quan governa el Partit Popular és que és una autèntica capoladora de drets per a la ciutadania d'aquestes terres.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, les feines de coordinació que vostè m'esmenta jo crec que cada govern és autònom per dir qui fa què i només faltaria que nosaltres no poguéssim obrar a cada moment en conseqüència.

Però amb una cosa estic d'acord, i vostè també hi estarà, que governar no és fàcil, no?, si ja ho és quan un partit té l'oportunitat de fer-ho en solitari, imagini's amb la responsabilitat afegida que comporta fer-ho amb un pacte de governabilitat.

Ho ha dit abans el Sr. Vera, i li reforçaré ara una altra vegada: la Sra. Armengol "*afirma que cumple con la ley y no da marcha atrás en la exoneración del catalán a los sanitarios de Balears*"...

(Remor de veus)

..., *Diario de Mallorca*, gener del 2023; "*Armengol cede a la presión de sus socios nacionalistas y exigirá el catalán a médicos y enfermeros en Baleares*", febrer del 2023.

(Remor de veus)

Dit això, torn repetir en aquesta cambra, els que varen exonerar 1.500 metges del català varen ser vostès -vostès-, tant que ens acusen als que llevam i eliminam a la funció pública, després un per un exonerat, supòs que perquè els seus socis de govern ni se n'assabentassin.

"*Crisis política en el Gobierno del PSOE de Armengol por el uso de fondos públicos para patrocinar el fútbol de élite*", febrer del 2022. Vostès sabran què va passar!

"*MÉS justifica que rompe el pacto en Menorca, por el chantaje y las amenazas del Govern*", *Última Hora*,...

(Remor de veus)

... abril de 2022.

Un altre que l'afecta personalment, "*MÉS rechaza la remodelación de Son Dureta*". Crec que he vist, no sé quantes

fotos de la Sra. Armengol davant Son Dureta, vaig perdre el compte a la tercera, crec que n'hi va haver alguna més. I podem seguir.

Una altra cosa de la qual vostè pot estar orgullosa d'aquest Govern, s'ha creat la Direcció General de Salut Mental. Ja en el 2003 es deia que era un gran problema, aquest Govern, aquest "desgovern" que vostè diu, ha estat capaç de crear una Direcció General de Salut Mental que anirem (...).

(Remor de veus)

Fixi's, ja li ho dic, no és fàcil, jo ho entenc, no és fàcil,...

(Remor de veus)

... vostès han governat amb diferents socis i han hagut de claudicar moltes coses. El que sí que li agrairia és que repassàs...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estarellas, si...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

... un poc el to de demagògia d'aquest Govern.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 8036/23, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas i Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a fer calendari de la lliure elecció de llengua.

Passamos a la pregunta RGE núm. 8036/23, que formula Manuela Cañadas del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente, buenos días diputados. Sr. Vera, ¿cómo piensa su conselleria calendarizar la libre elección de lengua, según el acuerdo suscrito con VOX?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cañadas, el Partit Popular i aquest Govern complirà els acords programàtics amb el seu partit. Ha començat a complir els acords aquests primers 100

dies i continuarà al llarg d'aquest pròxim any i de tota la legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cañadas tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. Sr. Vera, nosotros tenemos un acuerdo de gobernabilidad con su partido que permitió la investidura de la Sra. Prohens, no somos gobierno, y su actitud nos impide ser socios, y nos deja en la oposición. Y, como tal, no tenemos claro que usted tenga intención alguna de implantar la libre elección de lengua, como así consta en nuestro acuerdo, por sus continuas declaraciones al respeto, por su miedo a los sindicatos nacionalistas y por haber provocado tumbar el techo de gasto la semana pasada.

Es muy triste recordar al Sr. Costa defendiendo un techo de gasto en esta cámara sin tener garantías de que el objetivo más importante de nuestro acuerdo estaba contemplado en ellos. Ya no solo es el cuándo, sino el cómo va usted a cumplir este punto del acuerdo, porque sus declaraciones de no separar a niños por la lengua, -sí por sexos y por asignaturas, ciencias o letras, es curioso- no dejan claro si va a hacer como Armengol y poner a nuestros menores pinganillos en las aulas. En política se marca un objetivo y se ponen todos los medios para llevarlo a cabo.

El Sr. Costa y su partido tienen que echarle la culpa a usted y no a nosotros de no haber aprobado el techo de gasto, porque estaba en sus manos, no en la nuestra.

Nosotros hasta ahora hemos visto cómo se cumplían los acuerdos comunes en nuestros respectivos programas. Este era el único punto que VOX abanderaba, a pesar de que la presidente, en su discurso de investidura, defendió la libertad de los padres a escoger cómo quieren que sean educados sus hijos.

Usted ha bloqueado, con su continuo miedo a la calle, que los menores estudien en su lengua materna y ha provocado que ambos partidos seamos portada nacional durante toda la semana. Estaba en sus manos la libertad y ha escogido ser rehén de la izquierda.

Espero que, tras sus propuestas de hoy, todo quede mucho más claro para seguir apoyando a este Gobierno.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cañadas, el meu equip i jo arribarem a la conselleria el passat 10 de juliol i ens trobarem amb un curs per començar i amb moltes necessitats que no s'havien cobert. L'esquerra s'havia omplert la boca de dir que ho havia deixat tot preparat, i no, no era així: faltaven especialistes en atenció a la diversitat, obres a mig fer, problemes amb el transport escolar, serveis de menjador sense cobrir, entre moltes altres coses, necessitats bàsiques que els nostres alumnes no tenien cobertes.

Una vegada iniciat el curs, començam a fer feina per iniciar els canvis necessaris que demanda educació. A dia d'avui, i gràcies als acords que firmarem amb vostès, hem pogut posar en marxa la gratuïtat de l'ensenyament 0-3 i retornar a les notes numèriques.

A més, aquest curs farem feina perquè el pròxim curs sigui una realitat i, gràcies a l'acord que subscriguérem amb el seu partit, la lliure elecció de centre escolar.

I què farem en matèria de llengua? Idò farem feina perquè els drets de les famílies comencin a ser una realitat el pròxim curs acadèmic, perquè les famílies siguin les protagonistes del procés formatiu dels seus fills. Per això, posarem els fonaments necessaris que demanda una macroestructura com la Conselleria d'Educació i Universitats de les Illes Balears, elaborarem un pla d'actuació que s'iniciarà a infantil i que es consolidarà d'acord amb els diferents cursos educatius, any rere any, i parlarem amb tothom, i, evidentment, hi posarem recursos.

Vostè, a la Comissió d'Educació, va recalcar que venia de la societat civil per canviar les coses, i jo li vaig dir que jo també hi veng, és la societat d'aquesta terra la que ha d'iniciar un camí de transformació per millorar les generacions futures.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 8037/23, presentada pel diputat Sr. Agustín Nicolás Buades i Rul·lán, del Grup Parlamentari VOX, relativa a programes que durà a terme l'IBDona.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la octava pregunta, que és la RGE núm. 8037/23, que formula Agustín Buades, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Gracias, presidente. Buenos días, consellera, ¿qué programas va llevar a cabo el IBDona?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Buades, per aqueixa pregunta. Idò, durà a terme tots aquells que ens ajudin i que ajudin a la societat de les Illes Balears a assolir l'objectiu de la plena igualtat entre homes i dones i els que ens ajudin a combatre problemàtiques com la violència de gènere, les agressions sexuals, i tots aquells que facilitin el foment de la inclusió social i laboral de les dones, entre d'altres.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, tiene la palabra.

EL SR. BUADES I RUL·LÁN:

Gràcies, consellera. Efectivament, el día 4 de octubre estuvimos visitando, mi compañera Manuela Cañadas y yo mismo, el IBDona, nos recibieron, estuvimos dos horas, nos enseñaron todas las instalaciones, hablamos con los funcionarios y nos entrevistamos para trabajar con la directora. No hicimos ningún aquelarre de brujas en ese momento.

Pero lo peor,...

(Remor de veus)

... lo peor, fue nueve días antes, nueve días antes de ese 4 de octubre en este parlamento hubo un acto ruin, mezquino, antidemocrático y sectario, cuando el PSOE hizo la siguiente pregunta, dirigida a la consellera de Presidencia: ¿Tiene intención el Gobierno de permitir que los diputados de VOX hagan de comisarios dentro del IBDona y lo visiten, tal y como han preguntado en el Parlamento? Firmado, Pilar Costa i Costa, obviando un derecho fundamental de todo los diputados, según el Reglamento, artículo 15, donde los diputados tenemos el derecho de visitar cualquier departamento del Govern para facilitar nuestro trabajo parlamentario.

Esta pregunta, juntamente con la pregunta de la Sra. Tur, de antes, lo que está descubriendo es que el pacto de progreso tenía no un chiringuito, sino un chiringuito búnquer, donde las feministas radicales y de género estaban haciendo aquelarres de brujas.

Sra. Consellera, ahora que no nos escucha nadie, sus políticas sociales se podrán llevar a cabo si hay presupuestos generales de la comunidad autónoma, habrá presupuestos si habrá techo y habrá techo si el Sr. Vera nos garantiza el calendario de cuándo y cómo se va a llevar a cabo la libre elección de lengua en todas las etapas educativas en esta legislatura.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cirer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Buades, ha anat molt bé tota la pregunta, però crec que li ha sobrat aquesta darrera frase.

Jo tenc dues alternatives, per responsabilitat amb el Govern del qual form part, amb la presidenta i amb el meu company, no contestar-li, és a dir, no vull contestar; però com que em dona l'oportunitat i em demana quins programes durà a terme l'IBDona, una part del meu cap i del meu cor diuen: no es mereix una resposta per la darrera frase que ha fet, que jo no sé "*ahora que no nos oye nadie, no nos oye nadie*", m'ha semblat una amenaça clara i contundent, però també tenc una responsabilitat com a consellera i no vull se'm quedi *en el tintero*, com dirien vostès, els programes de l'IBDona.

Farem programes de formació destinats a educar en igualtat i equitat en els centres educatius; programes que desenvolupin la Llei 11/2016, com promoció i sensibilització; foment de mesures per reduir la desigualtat social; programes que desenvolupin el Pacte d'Estat Contra la Violència de Gènere; programes que reforcin les mesures adoptades per les conselleries del Govern balear impulsades des de l'IBDona; programes per a dones en situació de prostitució; programes per al foment de la inclusió social de les dones víctimes de violència masclista a través de la inserció laboral; programes i accions de coordinació interinstitucional; el Servei 24 hores d'Atenció Telefònica i acompanyament i (...) en el que sigui possible; programes de col·laboració amb entitats que ofereixin suport a les víctimes de violència de gènere i de tràfic i explotació sexual; campanyes de sensibilització; programes de protecció als menors; programes de lluita contra l'explotació i la tracta de dones; programes, també ben important, de col·laboració entre les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, i tots aquells que ens reclamïn i siguin necessaris al llarg d'aquesta legislatura.

Contest, i m'agradaria que quedàs a l'acta, per responsabilitat com a consellera de Famílies i Afers Socials, i com a responsable de l'IBDona, però no...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. Cirer.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES I AFERS SOCIALS (Catalina Cirer i Adrover):

... perquè es mereixi la seva darrera frase aquesta resposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

Sí, Sr. Negueruela.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sr. President, igual que la setmana passada Lluís Apesteguia va fer una crec que una correcta interpretació, perquè es va parlar de gent que era a la sala i no es podia defensar, jo crec que ara s'ha parlat de funcionaris, de dones i s'ha fet una referència a *aquelarre de brujas*, jo crec que aquesta expressió no s'ha d'incorporar al *Diari de Sessions* d'aquesta cambra, per respecte institucional.

I vostè, en ús de les seves competències...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, sí, muchas gracias.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... del 113, crec que hauria de retirar aquesta expressió que s'acaba de dir.

EL SR. PRESIDENT:

No procede, Sr. Negueruela. Sigamos.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.9) Pregunta RGE núm. 8038/23, presentada pel diputat Sr. Francisco José Cardona i Vidal, del Grup Parlamentari VOX, relativa a sobrecost de l'aigua que prové de la dessaladora de Ciutadella.

Pasamos a la novena pregunta -silencio, por favor-, pasamos a la novena pregunta, RGE núm. 8038/23, que formula Francisco José Cardona, del Grupo VOX, tiene la palabra. Sr. Cardona, tiene la palabra.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputadas, miembros del Gobierno. Sr. Lafuente, ¿cómo piensa usted afrontar el sobre coste del agua que proviene de la desaladora de Ciutadella y repercute en los ciudadanos?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados. Buenos días a todos. Gracias, Sr. Cardona, por

formular esta pregunta sobre una cuestión de interés real y de interés general para todos los ciudadanos. El agua, efectivamente, es un bien escaso e imprescindible y es una prioridad para este gobierno toda la problemática del ciclo del agua.

Como todos ustedes saben, a través de ABAQUA el Govern gestiona la desaladora de Ciutadella y produce agua en alta y el Ayuntamiento de Ciutadella es quien, conforme a la Ley de régimen local, tiene la competencia del suministro de agua potable a la población y de fijación del precio.

ABAQUA tiene la obligación legal de repercutir el coste de producción del agua, no puede vender el agua más barato de su coste de producción, y el coste de producción depende de cada desaladora, depende del coste de la energía, pero también depende de la cantidad del agua que se produzca; cuanto más agua se produce, más baja el precio porque los costes fijos son los mismos.

En este momento hay un convenio entre el Ayuntamiento de Ciutadella y ABAQUA, firmado el 25 de enero de 2022 y por cuatro años, en el que se fija un precio determinado y unas condiciones de revisión. En este momento aproximadamente es de 1,2 euros por cada mil litros de agua, 1,2 euros por cada mil litros de agua, y un volumen anual de más de un 1 millón de metros cúbicos al año.

Por tanto, desde el Govern trasladamos al ayuntamiento nuestra total disposición en ayudar y en buscar soluciones si existen problemas y en respetar las competencias de cada administración.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cardona, tiene la palabra.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Sí, muchas gracias. Gracias, Sr. Lafuente, por su respuesta. Es cierto que el coste del agua de la desaladora está subiendo, es cierto que hay un convenio entre el Ayuntamiento de Ciutadella y ABAQUA, que tiene dos variables: una es el coste de la energía, y la otra es la cantidad de agua que se compra, y luego el Gobierno balear que, evidentemente, ayuda a que todo esto sea viable.

Evidentemente, el convenio entre el Ayuntamiento de Ciutadella y ABAQUA, como cualquier convenio, debe cumplirse, debe ser cumplido. Sabemos, usted es abogado también, como yo, que hay una máxima jurídica en derecho que dice *pacta sunt servanda* y, por tanto, los pactos y los acuerdos se deben cumplir, de lo contrario quien no los cumple, incumple con su palabra y se inhabilita para seguir acordando o pactando absolutamente nada más. Estoy hablando del agua, si alguien se está perdiendo.

(Remor de veus i algunes rialles)

Entiendo que el Ayuntamiento de Ciutadella y ABAQUA cumplirán ese convenio que tienen y también, no dudo por un instante, que el Gobierno balear y usted mismo vigilará que esto sea posible y se haga con arreglo al beneficio de los ciudadanos que están padeciendo este sobrecoste.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Cardona. Efectivamente, en muchas ocasiones en esta comunidad se ha tildado a las desaladoras como una cuestión negativa al medio ambiente, y las desaladoras en sí no son ni negativas ni positivas, son necesarias. Son necesarias porque si tenemos en cuenta que, por ejemplo, el 12% del agua que se consume en Mallorca procede de desaladoras, solamente el 8% del agua en Menorca procede de desaladoras, pero el 63% del agua, y son números aproximados y en función de los años, de Eivissa son desaladoras y el cien por cien del agua que se consume en Formentera es agua desalada.

El gobierno de izquierdas, curiosamente, llegó a un acuerdo, que es suministrar incluso agua desalada para regar campos de golf y, por otro lado, atacaba a los agricultores en materia de consumo del agua.

Por tanto, es aplicable el convenio, el convenio que se firmó en su momento, entre la Sra. Gomila, que está aquí, y ABAQUA, y el Sr. Mir, en su momento. Este gobierno ...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Lafuente.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

... está dispuesto a revisarlos, pero efectivamente los convenios y los acuerdos están para cumplirse.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 8030/23, presentada per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a diàleg.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8030/23, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyors i senyores diputades. Sr. Costa, jo, en mode irònic, volia començar avui dient-li que la setmana passada vàrem veure un gran exemple de diàleg i de consens entre el Partit Popular i VOX, ara, estic sorpresa, perquè crec que el gran exemple de diàleg i de consens el veiem en aquesta sessió de control, entre VOX i el Partit Popular.

Per tant, Sr. Costa, com entén vostè el diàleg?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Garrido, per la seva pregunta. Bé, el diàleg l'entem de forma inversa al que vostès varen practicar la passada legislatura, perquè, és clar, per parlar de diàleg amb l'oposició és necessari haver-lo practicat alguna vegada, i vostès no el varen practicar mai.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Costa, vostè entén el diàleg de forma inversa a com ho entén el Partit Socialista, per això vuit sostres de despesa i vuit pressuposts en temps i forma, però ara vostè...

(Alguns aplaudiments)

... zero sostres de despesa.

Miri, aquest darrer episodi de no aprovació del sostre de despesa és únicament un més d'aquests tres mesos que duim de govern del Partit Popular, va començar amb el seu Decret llei sobre impost de successions, que s'ha convertit en un nyap perquè no el va parlar amb ningú, va seguir amb el Decret llei d'habitatge, que únicament ha parlat amb els promotors i s'ha convertit en un decret llei que és de *pelotazos* urbanístics, i ara continua amb aquest acord del qual vostè no parla amb els seus socis perquè li parlen des de Madrid. Aquesta és la capacitat de diàleg que té vostè, aquesta és la forma que té vostè de dialogar.

Miri, la seva manca de diàleg afecta greument la governabilitat d'aquestes illes, tenim un sostre de despesa rebutjat i no sabem quan l'aproverem. Sr. Costa, vostè negocia

amb l'educació dels nostres fills? Vostè negocia amb la segregació a les aules dels nostres fills dependent de quina sigui la llengua que parlin o no? O és la Sra. Gamarra i el Sr. Garrigues que negocien amb l'educació i amb la segregació a les aules dels nostres fills? És això què passa, li negocien des de Madrid?

Sr. Costa, fa un moment hem escoltat VOX dir al Sr. Vera "*su actitud no nos deja ser socios y nos deja en la oposición*". Aquesta és la seva forma de pactar? Aquesta és la seva forma de negociar amb els seus socis? Aquesta és la seva forma de governar aquesta comunitat autònoma? Perquè crec que deixa molt a desitjar.

I ara, amb els nou segons que em queden, li demanaré que, per favor, no tiri de l'argumentari que li han enviat des de Madrid en parlar de pactes d'amnisties, etc., centri's, per favor, en la comunitat autònoma de les Illes Balears, que és el que a vostè li haurà de preocupar i deixi...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sra. Garrido, gracias.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Ja li he dit abans, Sra. Garrido, per poder dialogar amb l'oposició és necessari haver-la practicat alguna vegada. Mirem alguns exemples del seu diàleg, primer exemple del seu diàleg: 38 decrets lleis aprovats, ni un pactat amb l'oposició, que en aquell moment era el Partit Popular. Vostès no dialogaven absolutament res, zero.

(Remor de veus)

Segon exemple de diàleg que practiquen vostès la passada legislatura, Llei educativa. Jo, personalment, vaig negociar amb vostès la Llei educativa, vàrem estar mesos negociant amb vostès, ens asseguérem a una taula i estàvem disposats a aprovar o votar a favor de més de 100 articles de la Llei educativa. Vostès, jo mateix feia una roda de premsa i vaig saber a la roda de premsa que vostès havien traït l'acord al qual havíem arribat, vostès.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Tercer exemple del seu diàleg, la Llei turística, el Sr. Negueruela, va anunciar la Llei turística a FITUR, no va pactar ni una coma amb el Partit Popular...

(Remor de veus)

... aquest és l'exemple de diàleg del Sr. Negueruela.

Sra. Garrido, per dialogar s'ha tenir voluntat de dialogar i no de traïr el diàleg, com fan vostès de forma reiterada.

Per avaluar la sinceritat del seu diàleg, només s'ha de mirar l'eufòria que varen tenir vostès els dimarts passat, quan no es va aprovar el sostre de despesa. I el veto que el Sr. Negueruela, bé, es va aixecar de la cadira amb una efusió total a l'hora de vetar la possibilitat que les esmenes del Partit Popular a la PNL de VOX es poguessin debatre en aquest Parlament. Així és com entenen vostès el diàleg...

(Remor de veus)

Vostès no volen dialogar res, vostès volen trair el diàleg.

Per altra banda, els vull anunciar una cosa que jo crec que vostès ja saben, miri, pactarem amb vostès esmenes a la Llei de fiscalitat per aprovar, sense cap problema, amb el Sr. Negueruela, jo pactaré deduccions en benefici dels ciutadans de les Illes Balears, per exemple, la deducció per interessos, sí, ho pactarem amb vostès, no tenim cap problema. Aquesta és la forma de dialogar que tenim nosaltres i la traïció és el que fan vostès.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 8031/23, presentada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a lliure elecció de llengua.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8031/23, que formula Amanda Fernández del Grupo Socialista, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. President, bon dia diputats i diputades. Em fa gràcia parlar de diàleg, i jo recordaré una frase que ha estat mítica, que és *“es verdad que no hemos dialogado, ¿creía que teníamos un pacto?”*.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

La setmana passada vàrem veure aquest mercadeig aquí entre llengua i educació, per a l'aprovació del sostre de despesa, i fins a dia d'avui, Sr. Vera, vostè sempre ens havia contestat que només aplicarien la lliure elecció de llengua en els primers ensenyaments, com diu la Llei d'educació i com diu la Llei de normalització lingüística. I nosaltres estàvem contents, encara que espantats, perquè l'acord amb VOX deia, efectivament, una altra cosa. Però avui ja ho ha acabat de confirmar, vostès compliran aquest acord.

Per aquest motiu, nosaltres, efectivament, vàrem vetar les esmenes. Les esmenes amb el que no es posaven d'acord era amb el calendari, és clar, i ho tornàrem fer, ho tornàrem vetar.

(Remor de veus)

Per tant, sabent que ho faran,...

(Alguns aplaudiments)

..., sabent que ho faran, li deman, Sr. Vera: com aplicaran la lliure elecció de llengua i que no sigui una segregació a les escoles?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS (Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Govern de les Illes Balears posarà en marxa l'aplicació del dret de les famílies de triar la llengua d'ensenyament dels seus fills, d'acord amb la normativa i amb la col·laboració de tots els agents implicats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies. Novament, una vegada més, després de dos mesos de Parlament, no ens contesta el Sr. Vera, però jo li deman com.

La Sra. Durán li va dir molt clar a VOX, va dir: “nosaltres decidirem que ho farem” i ho van decidir, i el conseller dirà com, i això és el que li demanava també la Sra. Cañadas.

I jo li torn dir, la lliure elecció de llengua a totes les etapes educatives només s'aconsegueix amb la segregació, i això és un mal a la nostra llengua pròpia i també a la convivència dins les aules, dins els centres i dins la societat.

Perquè només pot fer així, o faran centres segregats per a castellà i català, o faran aules, unes que siguin amb infants que parlen català i les altres en castellà, o tal vegada s'inventen posar dos professors, uns que parlen català i els altres en castellà, un desgavell pedagògic, que li han transmès sindicats, docents, directores i directores i famílies.

Però què ens estranya, si vostè, Sr. Vera, que ens retreu tant l'herència, vostè era director general d'Educació amb el Sr. Bauzá? I vostè el que fa ara és anar molt més enllà, és un TIL "a lo bèstia", sense l'excusa de l'anglès i, a més, a totes les etapes educatives.

I nosaltres ho hem dit i ho tornam repetir, Sr. Vera, nosaltres li oferim la nostra abstenció al sostre de despesa, però vostès no compleixin aquest acord i a les seves mans es troba dur endavant aquest atac lingüístic, educatiu i social, o bé acceptar la nostra oferta.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, Sr. President. Sra. Fernández, la veig molt preocupada per aquest tema, de fet, en 15 dies em torna a demanar el mateix.

(Remor de veus)

De totes maneres, deixi, per favor, que li faci una sèrie de puntualitzacions. Vostè tenia les competències d'ensenyament del català a les etapes educatives a la seva direcció general, l'única acció que es coneix és la creació i dotació d'una plaça de cap de servei de normalització lingüística a la seva direcció general. A dia d'avui, les úniques funcions que tenia era un programa era un programa de voluntariat lingüístic i atorgar les exempcions de català als alumnes nouvinguts, res més.

Per cert, es torbaven només a crear aquest cap de servei i a dotar-lo un mes i mig, en temps rècord, no va fer tanta via vostè per crear places de necessitats educatives especials. Aquest servei de nova creació l'ocupà un senyor que posteriorment va ser alt càrrec socialista de la Conselleria d'Educació. No li preocupava, Sra. Fernández, que el dret de les famílies a triar la llengua de primer ensenyament no es complís? Vostè considerava que aquest dret era un brindis al sol?

Sra. Fernández, continua parlant de llengua, però no em demana per transport escolar, on fa resolucions contra *legem*. Tampoc no em demana pel procés d'estabilització que dugueren a terme, on actualment estan enfrontats dos col·lectius, estabilitzats i opositors, per a això no.

(Remor de veus)

I mentrestant, jo vaig amb la llengua de fora tapant els forats.

(Remor de veus)

Sra. Fernández, la seva direcció general era *el camarote de los hermanos Marx*, li ho assegureu, eh?, li ho assegureu. I, a més a més, li dic, i li ho dic, parli amb el seu jo interior, dialogui amb el seu jo interior, ho feien els escriptors de novel·la psicològica a principis del segle XX, el monòleg interior, va molt bé, jo ho faig, i funciona Sra. Fernández.

(Remor de veus)

D'aquesta manera podrem fer un debat en matèria educativa a l'alçada del que ens demanda la societat de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 8032/23, presentada pel diputat Sr. Llorenç Pou i Garcias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per afrontar aquest hivern.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8032/23, que formula Llorenç Pou, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Sáenz, li volem parlar de diàleg, però un diàleg distint del de les preguntes anteriors, perquè ja hem vist que aquest diàleg és inexistent, li vull parlar del diàleg a l'àmbit econòmic i laboral, que és un àmbit que afecta més de 600.000 persones, que és el del diàleg social. No li vull demanar si vostè està d'acord o no amb el diàleg social, ja ha dit que sí, sinó del contingut d'aquest diàleg social, i el diàleg social és important, especialment en els moments difícils, crítics, com els que podem viure aquest proper hivern.

La història recent ens ha mostrat que el diàleg social ens ha permès navegar en situacions complexes com la de la COVID, tots recordam aquell moment de caiguda de l'activitat, on les empreses demanaven ajuda, segur que ho recorda, perquè vostè era de les persones que demanaven aquella ajuda i, en el marc d'aquest diàleg social, vàrem aconseguir aquells 855 milions d'euros, que es varen gestionar crec que d'una manera, tots plegats, brillant i, de fet, vàrem ser l'únic territori d'Espanya que va aconseguir donar totes les ajudes a les empreses.

Afortunadament, en aquests moments no estam en situació de crisi de la COVID, però ens enfrontam a un mesos complicats, a una situació delicada; de fet, a nivell macroeconòmic és cert que les empreses ja han recuperat els beneficis d'abans de la crisi, però els treballadors es troben en una situació complexa de pèrdua de poder adquisitiu. N'hi hagi prou a dir, i crec que és una dada important en aquesta sala, que en aquests dos darrers anys els treballadors han perdut un 20% del seu poder adquisitiu, un 20%, i afecta especialment aquelles persones amb salaris més baixos.

Davant d'aquesta situació, li vull demanar si vostè comparteix o no aquesta diagnosi, i així com en el seu moment vàrem donar ajudes a les empreses, si ha arribat el moment o no en aquests propers mesos, en el marc del diàleg social, de donar ajudes als treballadors.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sáenz de San Pedro tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gracias, Sr. Presidente. Una vez más gracias, Sr. Pou, por ponérmelo fácil para hablar del diálogo social. Usted me pregunta también por las medidas que vamos a adoptar para

este invierno, el diálogo social tiene que estar presente en invierno, en primavera, en verano y en otoño, tiene que estar siempre, y es un compromiso de este gobierno. Y es lo que hemos hecho nada más llegar a este equipo de gobierno, yo y todos mis directores estamos en continuo contacto con los sindicatos, con todas las patronales, y daremos y dotaremos a la Mesa de diálogo social de la relevancia que ustedes no le dieron, y trabajaremos codo con codo con todos los agentes del sector, precisamente para revitalizarlos.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pou, tiene la palabra.

EL SR. POU I GARCÍAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, aquestes paraules seves són precioses, però els treballadors, la gent del carrer, el que necessita és suport efectiu, no declaracions buides. Parlam d'una pèrdua del 20% del poder adquisitiu de les persones per passar aquest proper hivern, molts dels treballadors fixos discontinus, vostès saben que no tots tenen accés a prestacions. I, davant aquesta situació, jo el que li deman és: seguirem procrastinant o ens posarem en el marc del diàleg social amb empresaris, amb sindicats a cercar solucions per a les persones?

Recordi que a l'hivern fa molt de fred i l'obligació del Govern..., o aquest hauria de ser la motivació, és intentar ajudar les persones,...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Pou.

EL SR. POU I GARCÍAS:

...no discursos florals. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Sáenz de San Pedro, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'EMPRESA, OCUPACIÓ I ENERGIA (Alejandro Sáenz de San Pedro i García):

Gràcies, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Llorenç Pou. Mire, no les pertenece, el diálogo social a ustedes no les pertenece, nos pertenece a todos y no saquen ustedes la bandera de que el diálogo social solamente es de ustedes. Mientras gobernaron no se preocuparon por definir las competencias ni la estructura de la Mesa de diálogo social, ni tampoco establecieron una prioridad en todas sus reuniones, pues bien...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., nosotros sí que lo vamos a hacer y vamos a hacer de esto una herramienta fundamental de la interlocución, la participación y la deliberación entre gobierno, sindicatos y patronales.

Y sí, Sr. Llorenç Pou, la Mesa de diálogo social, que dijimos que íbamos a crear la vamos a crear, la vamos a constituir y la vamos a hacer ya, pero no nos vamos a quedar solamente ahí,...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... la vamos a hacer y vamos a potenciar también la negociación colectiva, para mejorar lo que usted dice, nuestro mercado laboral, y estamos trabajando también con todos los agentes económicos.

De hecho, cosas que hemos hecho y vamos a seguir haciendo, si hablamos de una cosa muy concreta, lo vimos hace poco, los bonos de comercio; vamos a seguir, vamos a apoyar al sector, vamos a empezar con un nuevo enfoque de todos los bonos con itinerarios para ayudar al comercio y a todo su tejido laboral en nuevos itinerarios de digitalización, sostenibilidad, economía circular, vamos a ayudar a todo el comercio y a todo el tejido empresarial, sea grande, sea pequeño, sea todo.

Vamos a seguir, Sr. Pou, vamos a seguir. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 8033/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aprovació dels pressuposts.

EL SR. PRESIDENT:

La siguiente pregunta es la RGE núm. 8033/23, que formula Marc Pons, del Grup Socialista. Tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. De tot el que ha succeït aquests cent primers dies un fet ha quedat clar i és que cada vegada que el Sr. Costa toca una cosa, la puja de preu.

(Remor de veus)

Va aprovar el Decret llei de supressió de l'impost de successions i ara els ciutadans paguen més amb l'impost de transmissions patrimonials. Va decidir o va tocar el sostre de despesa i ha deixat en evidència el conseller d'Educació, on en aquests moments ha passat del "retardisme" en l'aplicació de la segregació a les aules per llengua a haver-la de tenir llesta dins aquesta legislatura, fins i tot a mitjan legislatura. Açò és el que està en joc ara, en aquests moments. Cada vegada que vostè parla puja el preu del pa, Sr. Costa. I açò és un mal plantejament per a un conseller d'Hisenda.

I davant aquesta situació, jo li vull demanar: assumirà el Govern... o quin serà el cost que haurà d'assumir el Govern per aprovar aquests pressuposts?

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Pons, per la seva pregunta. De quin cost em parla, Sr. Pons? Em pot respondre vostè?

Jo pensava que els ciutadans de les Illes Balears els havien dut a vostès a l'oposició i a nosaltres al Govern. De fet, el full de ruta d'aquest govern és el següent: més de 500 propostes que formen part del programa electoral o del programa de govern del Partit Popular, presidit per Marga Prohens, i un acord de 110 mesures amb el Grup Parlamentari de VOX. Aquest és el full de ruta.

Jo no sé si vostè se n'ha assabentat, Sr. Pons, però això és el que varen votar els ciutadans de les Illes Balears i, en conseqüència, no és cap cost, és acomplir les propostes i les idees que varen votar els ciutadans de les Illes Balears el passat dia 28 de maig.

No sé què em demana!

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

No és conscient de la situació de debilitat en la qual es troba, Sr. Costa. Ha passat exactament una setmana, exactament una setmana, i una setmana després, vostè, conseller d'Hisenda, no ens sap dir en aquest plenari i als ciutadans quan s'aprovarà el sostre de despesa; no sap dir quan s'aprovaran els pressuposts, perquè no depèn de vostè, depèn dels senyors de VOX, són ells els que marquen el calendari en aquests moments i deixen en evidència la seva debilitat.

Però és que tampoc no ens pot explicar quin serà el calendari d'aplicació i d'implantació de la segregació dels alumnes per llengua, perquè no seran vostès els que ho acabaran determinant, ho acabaran determinant els senyors de VOX, es troben a les seves mans. Que serà el proper curs? En dos cursos següents? Al llarg d'aquesta legislatura? O serà ja a la pròxima, com pretenia el conseller d'Educació?

No saben ni donar resposta a açò, perquè no és a les seves mans. Però és que encara n'hi ha més, perquè el Govern tampoc no sap quin serà el cost econòmic que tindrà la implantació d'aquesta mesura. De què parlem, Sr. Costa? De desenes de milions, de centenars de milions? Quin serà el pressupost del 2024 per a aquesta partida en concret? Ens la sap explicar? No, tampoc no la sap explicar.

La debilitat del conseller d'Hisenda espanta, i açò no sap quan s'acabarà. Demà hi ha reunions, però no són capaços d'explicar als ciutadans aquesta situació d'improvisació fins on durarà. I sí, sí que ens preocupa, perquè evidencia una debilitat enorme. No saben quan s'aprovarà el pressupost, quan s'aplicarà la segregació dels alumnes, ni a quin cost es farà açò!

I davant aquesta situació, Sr. Costa, nosaltres sí que li ho demanam i li ho demanam quasi, jo li dic que, davant aquesta realitat, com a una espècie de prec, d'acord?, no mercadegi amb la llengua, no faci de la llengua...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

... una moneda de canvi.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, tiene la palabra.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, que vengui vostè a aquest parlament a parlar-nos de cost és realment sorprenent, Sr. Pons, perquè vostès diuen: no tenim clar el que vostès faran. Nosaltres, en canvi, sí que tenim clar el que farà el Sr. Sánchez a Madrid per seure a una cadira...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., això sí que ho tenim claríssim, no, no... això ho tenim claríssim: deixarà Espanya als peus dels separatistes catalans...

(Remor de veus)

... i de Bildu. Això és el que faran vostès perquè el Sr. Sánchez, és a dir, el secretari general del seu partit, continuï seient a la cadira de la Moncloa. El seu secretari general està disposat a vendre el que faci falta per arribar a un acord, i ve vostè a parlar-nos de cost, Sr. Pons?

Li diria...

(Remor de veus)

..., li diria que no tenen vergonya, però no es mereixen ni que els ho digui.

Gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 8018/23, presentada per la diputada Sra. Cristina Gómez i Estévez, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a atenció sanitària als residents desplaçats.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8018/23, que formula Cristina Gómez, del Grupo Mixto, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Bon dia, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. És una pregunta per a la consellera de Sanitat. Prop de 1.300 estudiants de les nostres illes estudien a diferents universitats de fora de les Balears, també hi ha ciutadans i ciutadanes que es troben fora de les nostres illes que acompanyen malalts amb malalties de llarga durada. Totes aquestes persones, ciutadans i ciutadanes nostres, quan estudien o acompanyen malalts fora de les nostres illes, no tenen dret a assistència sanitària, només poden anar a urgències si tenen algun problema puntual o sobtat.

Llavors, jo li vull demanar si té previst iniciar alguna ronda de contactes per tal que es puguin fer convenis amb les diferents comunitats autònomes, ni que sigui amb un programa de reciprocitat, perquè també seria normal que li demanessin el mateix tracte, si tenen pensat liderar una ronda per garantir el dret a l'assistència sanitària universal per a la nostra ciutadania de fora de les Illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señores diputados y diputadas. Gracias, Sra. Gómez, por su pregunta. El Govern de las Illes Balears se preocupa por la asistencia sanitaria de los desplazados, tanto sean estudiantes como, como usted bien dice, personas que van a trabajar puntualmente.

Le explico, en primer lugar, lo que tienen que hacer es dirigirse al centro de salud donde tengan la residencia más habitual y allí se le asigna un médico de familia. Si este médico de familia, que es lo que usted puede decir que no se le atiende, si este médico de familia considera que necesita del tratamiento de un especialista, lo que tiene que hacer es comunicarlo directamente al Servei de Salut, porque el Servei de Salut autoriza la visita del especialista. Si, además, supongamos, que la persona de Baleares tiene patología crónica que necesita ser atendida por algún especialista directamente, también se aprueba por parte del Servei de Salut.

Hay unos fondos autonómicos, que se llaman SIFCO y estos fondos autonómicos están hechos para ayudar a toda la persona que se desplaza a la península.

Gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Sí, gràcies, Sr. President. Fins on jo sé, les persones no tenen assignat un metge de família o una metgessa de família quan està fora de Balears. Per tant, el que vostè estaria dient segurament està escrit, jo no li neg, però no s'exerceix aquest dret, potser no s'informa la ciutadania que existeix.

Jo li puc dir que diferents persones que han anat a demanar metge fora de la nostra comunitat autònoma no han obtingut resposta positiva, tal com vostè diu.

És clar, li prec una segona resposta perquè em digui si aquests convenis existeixen o si hi ha algun tipus de comunicació fiable entre comunitats autònomes, perquè en realitat açò no succeeix a diferents comunitats autònomes, a més, no només a una.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, más allá de alguna situación puntual, yo entendía que este problema también estaba resuelto ya que en la carta que presentaba el Sr. Gascó en el año 2019 a la presidenta Armengol, en la memoria de 2019, dice que le informaba sobre la problemática que padecían los estudiantes de las Illes cuando necesitan ser atendidos en el Servei Cadiello de Salut.

Para facilitar algunos datos, le cuento. Hay 4.200 desplazados actualmente de la comunidad balear a otras comunidades. La asistencia que reciben en principio, como le he dicho, es asistencia en Atención Primaria, en urgencias y en asistencia especializada si así lo requieren. Durante los primeros seis meses del año se han autorizado 800 consultas, de las cuales hay 30 en neumología y 14 en endocrinología, por ejemplo para los pacientes diabéticos o los pacientes asmáticos.

La semana pasada, ya sí que hablo de casos anecdóticos, el Servei de Salut autorizó el tratamiento de rehabilitación de un joven mallorquín que fue operado en el Hospital de Bellvitge,

por lo tanto, gracias, no ha tenido ni que volver a Baleares para operarse ni para rehabilitarse.

Sra. Diputada, este gobierno se preocupa por la salud de la ciudadanía, pero le informo, en caso de que tengan casos puntuales... lo que igual tenemos que hacer una campaña de concienciación para que acudan al Servei de Salut para solucionar las incidencias que puedan ocurrirse.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 8022/23, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a estratègia de pactes del Govern.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8022/23, que formula Josep Castells, del Grup Mixt. *Té la paraula, Sr. Castells.*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputades. Bon dia, Sra. Presidenta. Després de l'animat ple de la setmana passada, vostè es lamentava que tots els grups d'aquesta cambra, excepte el seu, haguessin rebutjat el sostre de despesa que havia sotmès a consideració el seu govern; com si els responsables del rebuig d'aquest sostre de despesa fossin els de l'oposició. L'únic responsable del rebuig del sostre de despesa és el seu govern, perquè l'únic que està cridat a venir aquí a cercar el suport suficient per a les seves polítiques és el Govern.

Per tant, a la vista del fracàs en aquesta missió, li deman sobre quina valoració fa de la seva política d'aliances.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Castells. Com recordarà, el passat mes de juny, després dels resultats de les eleccions de maig, que varen convertir el projecte que jo lider en la primera força de les Illes Balears, vaig citar tots els grups parlamentaris, perquè, a més, vostè sap que no hi havia alternativa possible a un govern presidit pel Partit Popular. Dins aquesta ronda de contactes, inclòs el seu, vàrem intentar cercar suports per formar un govern. Només un partit va estendre la mà i va mostrar la seva predisposició a facilitar la meva investidura.

Després de setmanes d'una llarga i complexa negociació, des de la lògica dificultat de dos partits diferents amb dos programes diferents i dues visions diferents, es va arribar a un

acord de 110 punts, on els dos partits varen posar en comú aquells punts que dúiem als nostres respectius programes de govern. Aquest acord ens ha permès complir amb els principals compromisos només durant els primers 100 dies, i seguirem, seguirem fent feina per respondre al canvi contundent que varen demanar els ciutadans de les Illes Balears dia 28 de maig.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, tiene la palabra.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, vostè fa un relat crec que interessat sobre les oportunitats que tenia el seu partit per fer majories alternatives en aquest parlament. Però, de totes maneres, aquest no és el tema, perquè una cosa és aconseguir suports per passar una investidura i l'altra és aconseguir suports per aprovar un sostre de despesa.

I jo li dic, Sra. Presidenta, no és tan difícil, ara mateix jo li brind els vots de MÉS per Menorca per aprovar el sostre de despesa, ja té dos vots més per aprovar aquest sostre de despesa, ara, amb una condició, que vostè renunciï a un model educatiu segregador, que continuï anant per la via d'un model educatiu en què coexisteixin i convisquin les dues llengües amb tota naturalitat.

Vostès presumeixen molt de no haver cedit al xantatge de VOX i d'haver-se mantingut fermes. Fins quan, Sra. Presidenta? Perquè el sostre de despesa s'haurà d'aprovar, i vostè necessitarà els vots suficients per aprovar-lo. Fins quan continuaran presumint d'haver-se mantingut fermes en les seves conviccions?

Vostès moltes vegades acusen els partits de l'oposició de no acceptar els resultats electorals o de no haver sabut llegir els resultats electorals. Jo, Sra. Presidenta, el que pens és que tal vegada els que no han llegit prou bé els resultats electorals són vostès, perquè, quina realitat ens donen aquests resultats electorals? Doncs, ens donen uns resultats en què vostès són un govern en minoria i necessiten venir a aquest parlament a negociar per aconseguir el suport a les seves polítiques.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gràcies, Sr. Castells. Miri, vostè sempre defensa el parlamentarisme i jo sé, a més, que vostè ho fa de veres, no com altres que ho fan només per quedar bé. Jo sé que vostè ho ha fet sempre i defensa la importància i el paper que ha de tenir aquesta cambra, a la vegada que vostè ha estat durant sis anys el soci extern d'un govern, per tant, hauria d'entendre amb normalitat aquesta situació. De fet, vostè cada any posava les

seves condicions a canvi de donar suport als pressuposts, i segurament negociaven per a això. Segurament el punt d'acord a què arribaven no era ni tot el que vostè demanava ni tampoc agafava el primer que li proposava el Partit Socialista.

Idò ara ens trobam exactament amb la mateixa situació, dos partits diferents amb dues visions diferents, però amb un acord d'investidura i d'estabilitat que negociem i que, si no arriben a un acord, voten lliurement.

Quan em vaig presentar a la investidura jo mateixa vaig reconèixer que som conscient de la complexitat de tenir un govern en minoria i de l'exigència que això representa de dialogar, de consensuar, i no em fa por. I amb vostès també, no em fa por.

A partir d'aquí, jo no tenc cap dubte que prest hi haurà un acord que permetrà l'aprovació d'aquest sostre de despesa, un sostre de despesa que permet baixar impostos, que permet incrementar el pressupost en els serveis públics essencials d'aquesta comunitat i fer un sostre de despesa, per primera vegada en els darrers anys, amb dèficit zero.

Nosaltres continuarem fent feina, continuarem complint amb la voluntat manifesta dels ciutadans dia 28 de maig i amb aquestes ganex immenses de canvi que varen demostrar les urnes.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 8039/23, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a aprovació del sostre de despesa.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8039/23, que formula Lluís Apesteguia, del Grupo MÉS per Mallorca, *té la paraula*.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Presidenta. Seguint l'estela de la darrera pregunta jo li vull demanar com pensa aprovar el sostre de despesa? Amb qui? I, a canvi de què?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra, Sra. Prohens.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Apesteguia. Idò molt senzill, a canvi de complir amb els acords, amb els acords que tenen el suport de dues formacions, que varen tenir 162.000 i

62.000, respectivament, a les passades eleccions lliures i democràtiques de dia 28 de maig.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia tiene la palabra.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, no en va camí de moment, d'aquesta aprovació. La setmana passada vàrem viure en aquesta cambra un espectacle lamentable, no només perquè el govern demostràs la seva minoria, que, evidentment, és un govern en minoria i pot perdre votacions, sinó per com es varen produir els esdeveniments. I jo crec que això és una cosa objectiva i normal.

Però jo li deman: vostè troba normal que el vicepresident del Govern, conseller d'Hisenda, vengués a aquest Parlament sense haver-se assegurat aquesta majoria per aprovar una mesura molt important per a un govern, perquè és preceptiva, precisament, per presentar els pressuposts, que és la llei de les lleis que hem d'aprovar en aquest Parlament?

I no només això, troba normal, que el seu vicepresident, a hores d'ara, encara no hagi contactat almanco amb aquest grup parlamentari? Que no n'hagi parlat, que no ens hagi demanat res, és a dir que no s'hagi assegut a parlar-ne? Jo consider que no és una bona pràctica parlamentària i, a més, així li vull fer arribar al seu vicepresident.

Miri, VOX li ha dit el preu del seu vot a favor del sostre de despesa. I jo puc opinar moltes coses sobre VOX, i totes elles dolentes, però li puc assegurar que els he de reconèixer que clars ho són. I, per tant, jo li deman aquesta claredat a vostè, perquè nosaltres ho som, i li demanam una cosa: no apliqui la segregació lingüística a les nostres aules, no separi els nostres alumnes, els nostres infants i els nostres joves per motius lingüístics; no vagi en contra dels criteris dels docents, dels pedagogs; no vagi en contra de les famílies; no vagi en contra del que va votar la majoria de la ciutadania de les Illes Balears, perquè vostès, la segregació lingüística no la duen al programa.

I vostè a qui hauria de ser fidel vertaderament és al resultat de les urnes i el 88% de la ciutadania va votar en contra de la segregació lingüística a les aules. I això és el que vostès mercadegen per aprovar aquest sostre de despesa.

I, miri, vostè ha mentit en una cosa en aquest Parlament, ha dit que ningú no li va oferir una alternativa al pacte de VOX, i jo mateix, jo mateix, li vaig dir que hi seriem si no pactava amb VOX. I ara li ho torn dir: si vostè romp el seu pacte amb VOX, aquest grup parlamentari li ofereix els seus quatre diputats per aprovar el sostre de despesa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Apesteguia. Miri, crec que és un mal dia per venir aquí a fer aquest discurs, perquè vostè ens parla de cordons sanitaris, i vostè ens ofereix contínuament el seus vots. Però quan això passa, vostè s'esquinça les vestidures a l'hora de la veritat, a l'hora de la veritat vostè només fa això de cara a la galeria, perquè quan el Sr. Negueruela el crida a capítol, vostè fa exactament el que li diu que faci i vota exactament el que li diu que voti el Sr. Negueruela...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., perquè exactament això és el que va passar dimarts passat.

I vostè sabrà per què ho fa i vostè sabrà si aquesta estratègia d'anar sempre darrera el Partit Socialista, si això els ha servit. Jo ja li vaig dir la setmana passada, no s'hauria de deixar endur per aquesta deriva del Partit Socialista, llevi'ns aquest complex amb el Partit Socialista senyors de MÉS, llevi'ns aquest complex.

Perquè el que vostè encara no és capaç d'explicar és per què va votar en contra del sostre de despesa. Què li sembla malament d'un sostre de despesa que augmenta en 418 milions?, 418 milions que seran, per exemple, per a les millores de les condicions laborals dels professionals sanitaris, per poder aplicar els acords de les meses sectorials i millorar les condicions de feina dels professors d'aquesta comunitat, per poder pagar la gratuïtat 0-3, per millorar el transport públic; 418 milions que fan d'aquest el sostre de despesa més elevat de la història, més elevat que qualsevol dels que vostès han presentat.

Sr. Apesteguia, aquest govern seguirà fent feina, aprovarà el sostre de despesa i seguirà complint amb la paraula donada davant els ciutadans. I vostè, que ara ho magnifica tot, que ara ho teatralitza tot, jo el convidaria a fer una mica d'autocrítica, però no es preocupi, no ens distraurà perquè aquest govern té massa feina, vostès ens varen deixar massa feina dins educació, dins sanitat, dins habitatge, dins transport públic. Nosaltres fem tot el que vostès no varen ser capaços de fer en benefici dels ciutadans de les Illes Balears els darrers vuit anys.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 8035/23, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX, relativa a imposició d'idiomes en els estudis.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 8035/23 que formula Idoia Ribas del Grupo VOX, tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sra. Prohens, ¿considera que los gobiernos deben imponer a las familias en qué idioma deben estudiar sus hijos?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sra. Ribas, com vostè sap, després de vuit anys de polítiques intervencionistes, prohibicionistes i sí, d'imposició per part de l'anterior govern, aquest govern aposta clarament i de manera decidida per la llibertat dels ciutadans i per la llibertat de les famílies, una llibertat que està garantida en el nostre ordenament jurídic, en el nostre Estatut i també a la nostra Constitució. El govern té la responsabilitat de complir amb l'Estatut, que contempla també que el govern té obligació de garantir que tots els infants surtin de l'escola, de l'educació obligatòria dominant les dues llengües d'aquesta comunitat.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ribas tiene la palabra.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Sra. Prohens, le pregunto esto porque en el acuerdo con VOX, para hacerla a usted presidenta, uno de los mandatos a los que queda usted sometida es a que las familias elijan libremente la lengua de escolarización en todas las etapas educativas. Pero su consejero de Educación se ha manifestado en contra, primero dijo que la elección de lengua sería solo durante la primera enseñanza, luego aclaró que hasta segundo de primaria, y ahora nos sorprende diciendo que a los niños no se les va a segregar por lengua.

Viene siendo habitual que algunos tachen de segregación cualquier tipo de separación de los estudiantes. Si eliges voluntariamente un colegio alejado de tu barrio lo llaman segregación social. Si eliges voluntariamente la lengua de enseñanza de tu hijo, lo estás segregando por lengua. Si eliges voluntariamente enviar a un centro especial a tu hijo con necesidades educativas especiales, también lo llaman segregación. Con la palabra "segregación" tratan de desacreditar toda libertad de elección. Deforman el lenguaje para desactivar el derecho a elegir el tipo de educación de tus hijos, sea de centro, sea de lengua, sea de educación moral, sea de extraescolares.

Me pregunto, presidenta, si considera que el dogma de la inclusividad tiene que aplicarse siempre, aunque vaya en contra de la libertad de elegir de las familias, porque en ese caso estaría usted a favor de imponer a los demás en qué idioma

deben estudiar sus hijos, con la excusa absurda de que lo contrario es caer en la segregación.

En los centros escolares ya hace años que se desdoblaron grupos en determinadas asignaturas, como matemáticas o inglés, se desdoblaron en función del nivel académico, pero, en cambio, nadie lo llama segregación, lo llaman mejorar el desarrollo del alumno o bajar ratios. También se desdobla por optativas, ¿acaso elegir una u otra asignatura es segregación? Al parecer la educación balear está infestada de segregaciones, sin que usted o su consejero de Educación se hayan enterado y sin que VOX haya tenido nada que ver.

Sra. Presidenta, medios y recursos hay, otra cosa es que se quiera agitar el miedo y seguir llamando segregación lingüística a lo que ya forma parte de la normalidad en nuestros centros. Hay aulas y profesores más que suficientes para dos líneas, una en catalán y otra en castellano, Sra. Presidenta, ahora solo falta que también haya voluntad política. Y nosotros para ello, continuaremos con la mano tendida.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sra. Ribas, estic d'acord que les paraules importen i que les paraules tenen un pes, i crec que en aquest Parlament es fa un flac favor, i no m'agrada la paraula "segregació", no m'agrada la paraula "apartheid", no m'agrada la paraula "xenofòbia", i crec que tots els diputats d'aquí, que representem els ciutadans de les Illes Balears, tenim una responsabilitat també amb les paraules que escollim a cada sessió parlamentària.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Ribas, aquest Govern té el compromís de complir tots els acords d'investidura que vostè mateixa va firmar el passat mes de juny. I tenim quatre anys per endavant, per donar compliment a aquests acords. Tots els acords, tal i com hem fet els cent primers dies, amb moltíssimes propostes aprovades dins aquests 110 punts de l'acord programàtic.

Hem eliminat, en virtut d'aquest acord, l'impost de successions i donacions entre pares i fills, padrins i nets, i entre cònjuges. Hem llevat l'impost a la compra del primer habitatge per a menors de 30 anys. Hem reduït els alts càrrecs i assessors. Hem aprovat mesures de captació i fidelització de professionals sanitaris. Hem ampliat la gratuïtat de tota l'etapa educativa 0-3 anys. I això ha estat gràcies a aquest govern i també gràcies a aquest acord. I això és mèrit d'un acord d'investidura, fruit de la generositat i el respecte mutu, de cap sotmetiment, Sra. Ribas, de cap sotmetiment, ni d'uns ni dels altres.

I és voluntat d'aquest govern també seguir avançant en el compliment de nous acords, i vostè els coneix, i vostè ho sap perquè vostè els va debatre en aquest acord: abaixar l'IRPF; aprovar noves deduccions per a la família i posar la maternitat

també al centre de l'acció política; invertir en zones turístiques madures; sistemes de regadiu per als pagesos o infraestructures en el cicle de l'aigua; invertir en infraestructures educatives; suport a totes les xarxes educatives, sigui la xarxa educativa que triï cada família; suport als infants amb necessitats educatives especials a centres d'educació especial, i també...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... a centres inclusius.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens,...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... i, això, ho continuarem fent perquè nosaltres continuem fent feina.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 8034/23, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a preu de la governabilitat.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la última pregunta, RGE núm. 8034/23, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gràcies, president. Hem sentit el que ha dit Idoia Ribas, no volem aquesta educació per als nostres fills, no volem aquesta educació, no volem aquest discurs, no volem aquest discurs d'odi per a les nostres illes. No volem aquest espectacle, Sra. Prohens, on ara mateix no hi ha ni governabilitat, el ple d'avui és un ple de desgovern, no és un ple de govern de cent dies, on haurien de posar les mesures per continuar amb els avanços dels darrers anys.

No volem que la llengua sigui una moneda de canvi, ni rompre els consensos històrics, ni rompre la societat, ni la pau educativa. I no volem, sobretot, que les decisions de les nostres illes es pactin a Madrid, avui han parlat tots de Madrid, no volem que les decisions de les nostres illes es pactin a Madrid, però, sobretot, no volem que el preu del sostre de despesa sigui la segregació que vostès assumeixin amb aquestes esmenes.

Per això, vàrem vetar aquesta esmena, perquè no vàrem mercadejar, ni acceptarem mercadejar amb la llengua. Per això

vàrem fer aquest vet, perquè vostès en aquest calendari ja accepten aquest discurs.

Per això avui tenim aquest espectacle, que no es volen contestar mútuament però cerquen com segregar, i no li agrada la paraula “segregar”, però serà el preu que pagui si vol pactar amb VOX, Sra. Prohens, és el preu que vostè vol pagar?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, president. Sr. Negueruela, jo li he de reconèixer la seva valentia de venir avui aquí a parlar de preus, a venir avui aquí a parlar de preus de governabilitat. Jo li diré quin és el preu de la governabilitat que alguns pacten, i vostè diu que no li importa, a mi m'importa, perquè jo visc a un país que es diu Espanya, jo no visc a cap altre país i som la representant ordinària del Govern d'Espanya a les Illes Balears. Per tant, és clar que m'importa, és clar que m'importa el preu de la governabilitat.

(Alguns aplaudiments)

Les negociacions bilaterals amb algunes comunitats autònomes, i en aquestes no hi és Balears, la condonació de deute amb una comunitat autònoma, i aquesta no és Balears, indults i amnistia, i, com alertava el Sr. Aragonès, després de la investidura ve el referèndum.

(Remor de veus)

I avui matí ho hem conegut, res de nou, la Sra. Yolanda Díaz dicta i el Partit Socialista claudica. Però tranquils, amb un president del Govern central sense límits, a aquest govern ens hi trobarà enfront en defensa del respecte per la separació de poders, en defensa de la Constitució i en defensa del nostre Estatut d'Autonomia.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sra. Prohens, jo assumeixc la meva posició de liderar aquesta oposició, vostè ha fet una resposta com si jo fos Irene Montero quan vostè era al Congrés dels Diputats, assumeixi que és la presidenta del Govern.

(Alguns aplaudiments)

Es parla de Balears, es parla de les mesures de Balears en el Parlament de les Illes Balears. El problema del sostre de despesa és un problema de Balears, no és un problema de l'Estat, no és un problema de Sánchez.

I una cosa molt clara: per a mi va ser un honor ser membre del Govern, però mai no he dit que era un membre del Govern d'una sucursal de l'Estat a Balears, mai, mai no diria aquesta frase...

(Alguns aplaudiments)

..., mai no diria aquesta frase.

Serem clars, volem oferir-li un pacte. Ahir vaig cridar al Sr. Costa, no em va respondre, li vaig escriure un missatge, no em va respondre. Sempre ens vàrem cridar i sempre ens vàrem respectar aquest tractament, aquesta i la passada legislatura, vàrem pactar amb l'oposició, sí, a la passada legislatura, amb El Pi i amb Ciutadans, determinades mesures, i eren a l'oposició i eren molt durs, i ho vàrem fer.

Retiri aquestes esmenes, retiri aquestes esmenes i podem pactar el sostre de despesa amb nosaltres, retirin aquestes esmenes, mantenguin la votació en contra de VOX, parlem clarament, sense línies vermelles, parlem sense línies vermelles, de tot cor li ho puc dir i de bon de veres.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, tiene la palabra.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Si vostè no sap que els membres del Govern són els representants ordinaris de l'Estat a la comunitat autònoma o bé -o bé- desconeix el nostre ordenament jurídic i institucional, o bé vostè creu que no viu a un país que es diu a Espanya, i atesa la deriva del Partit Socialista ja no sé on ens hem de situar.

Crec que s'ha de ser molt cínic per venir aquí, perquè en aquests moments vivim com el Govern d'Espanya ha convertit un pacte d'investidura en un mercat persa on no hi ha límits,...

(Remor de veus)

... on estan disposats a donar suport a tot el que faci falta i, per molt nerviós que vostè es posàs fa unes setmanes, el preu d'aquesta governabilitat, sí, és la foto amb Bildu la setmana passada del secretari general del Partit Socialista, Sr. Negueruela,...

(Alguns aplaudiments)

... on el preu de la governabilitat és anar contracorrent de tots els països d'Europa, on ministres del seu govern eviten condemnar explícitament el terrorisme de Hamàs i a qui

condemnem és a Israel. Això es el preu de la seva governabilitat, a contracorrent de la resta d'Europa.

Però, a vostè... a vostè no li importa la governabilitat, vostè diu que ens ofereix una abstenció a canvi de retallar els drets que tenen els ciutadans de les Illes Balears a no haver de pagar per tota una vida d'esforç i sacrifici dels seus pares i padrins, això és el que vostè planteja. Vostè ens parla d'un escut social, però deixa les ajudes de lloguer sense pagar de l'any 2021 i 2022...

(Remor de veus)

... perquè les hagi de pagar aquest govern...

(Alguns aplaudiments)

... Perquè no, a vostè no li importa ni la governabilitat ni els ciutadans i molt menys la llengua d'aquestes illes, a vostè l'únic que li interessa des del minut 1, en què els ciutadans el varen enviar a l'oposició, és la crispació, la política del fang i fer...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens,...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... un ús partidista de la llengua.

Li ho torn dir: s'equivoca amb la llengua i s'equivoca amb mi, Sr. Negueruela.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias a todos.

II. Interpel·lació RGE núm. 5000/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de transparència.

Pasamos al segundo punto del orden del día, que corresponde a la Interpelación RGE núm. 5000/23, del Grupo Socialista, relativa a materia de transparencia.

¿Quien la defiende? Sí, tiene la palabra la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Consellera, el valor de la transparència a qualsevol administració pública ha guanyat pes en aquestes darreres dècades. La frase sobre que el Govern de les Illes Balears manté un ferm compromís amb la transparència, l'ha dita vostè fa pocs dies o fa poques setmanes, en contestar la pregunta de la diputada Sílvia Cano. Però uns dies abans, concretament dia 9 d'octubre, el seu grup parlamentari, el Partit Popular, presenta una proposició de llei que fulmina l'Oficina anticorrupció, però no només fa això, sinó que, a més, deixa al llimbs, i amb molts

d'interrogants, què passarà amb expedients, amb personal, amb testimonis protegits, amb controls d'alts càrrecs, etc.

Però anem per parts, la Llei 16/2016, de 9 de desembre, que va crear l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció a les Illes Balears, depèn d'aquest parlament i té autonomia funcional. Aquesta oficina ha fet una ingent feina en aquests set anys que es veu reflectida en les successives memòries que es publiquen anualment, a més de la feina d'investigació que fa l'Oficina com a conseqüència de les denúncies rebudes. Hi ha una altra feina, també molt important, que és la de la prevenció, de l'educació i de la gestió de les declaracions dels càrrecs.

A més a més, des d'enguany es troba en vigor una llei estatal important, com és la Llei 20/2023, de 20 de febrer, de protecció de l'informant, on s'obliga a disposar de dos canals per poder denunciar, un d'intern i un altre d'extern: l'intern, en el cas de l'administració, és el canal que tenen els treballadors públics per poder denunciar, i l'extern, que actualment exerceix l'Oficina i que garanteix a la ciutadania poder denunciar lliurement, amb seguretat i fins i tot anònimament.

Per altra banda, no vull deixar d'esmentar un tema formal o, més ben dit, de manca de formes i la manca d'institucionalitzat que ha tengut el Govern en aquest tema. Que els treballadors públics, que són funcionaris, que el seu director d'aquesta oficina també s'assabentin per la premsa que el Govern ha decidit fulminar aquest organisme, em sembla, sincerament, impresentable! Per no parlar de les males formes, també, del vicepresident del Govern, que, a la primera pregunta que jo li vaig fer oral a aquest Ple, va dir, de molt males maneres, que això era una oficina socialista antioposició per intentar desprestigiar la feina de l'Oficina! I no s'adonen que es desprestigen a vostès mateixos; bé, avui ho hem pogut veure amb el to de la contestació d'alguns membres d'aquest govern i, concretament, del mateix vicepresident del Govern. Ni aprovant, en temps i forma, uns pressuposts o un sostre de despesa a vostès no se'ls baixen els fums, però pot ser els faran baixar de cop.

El to que solen emprar tant en aquest ple com a les rodes de premsa posteriors al Consell de Govern haurien d'aprendre que la humilitat potser és la millor fórmula quan un es troba a un govern de coalició, sinó a un govern que, com a mínim, necessiten els vots dels seus socis.

Seguint amb la manca de formes que ningú del Govern ni ningú del Grup Parlamentari Popular no hagi donat la cara davant l'Oficina, ni abans ni després de presentar la proposició de llei de fulminació de l'Oficina, una cosa que he dit que trob inaudita, també em va semblar absolutament fora de lloc que vostès delegassin en el president d'aquest parlament que anunciàs ell al director de l'Oficina que seria eliminada. Segurament va ser un acte de sinceritat, no crec ni que de mala intenció, però se'ls hauria de recordar que ni tan sols el president d'aquest parlament en solitari pot eliminar aquesta oficina.

I vull passar ara a demanar-li, Sra. Consellera, i a desmuntar la quantitat de falsedats que vostès han llançat en contra de l'Oficina i dels seus funcionaris. Primer, en dir que l'Oficina només persegueix o investiga actuacions del Partit Popular,

això és rotundament fals: segons les dades de l'Oficina que s'han fet públiques, a l'actualitat, de 80 expedients n'hi ha 61 que afecten partits del pacte, enfront de 19 que afecten el Partit Popular, primera falsedat desmuntada. Evidentment, si tenim en compte la quantitat d'institucions durant aquests darrers anys que han estat governades pels partits que formaven part del pacte.

En segon lloc, que l'Oficina duplica feines amb la Fiscalia i altres organismes, com puguin ser la Sindicatura de Comptes, la Intervenció General, fins i tot diuen a l'exposició de motius de la Sindicatura de Greuges, que encara no tenim ni síndic. Greu error o una altra falsedat, no fa falta ser jurista per saber que la Fiscalia investiga il·lícits penals i que l'Oficina quan investiga un cas no té per què resoldre què és delictiu, ja que potser una irregularitat administrativa. I, per suposat, en el moment que troba que hi pot haver un delictu, ha d'aturar la investigació i passar-la a Fiscalia. I això no és duplicar res, això és col·laborar.

La tercera gran falsedat que vostès repeteixen, que és l'elevat cost de l'Oficina, d'1,5 milions d'euros; per cert, això suposaria un cost d'un 0,02% del total del pressupost d'aquesta comunitat, per no dir que amb la seva eliminació no eliminaran tampoc algunes de les despeses, com puguin ser molts dels funcionaris que fan feina, que encara que passin al seu lloc de feina hi haurà altres departaments que hauran de passar a formar part d'aquells altres departaments que vostès volen que segueixin fent feina per resoldre els expedients que estan en marxa.

Per cert, el tema de la Inspecció General de Serveis, si aquest finalment és l'organisme que vostès volen que tramiti els expedients que estan en marxa, és absolutament irregular, no poden aprovar una llei que digui que la Inspecció General de Serveis podrà tramitar les denúncies externes que ara fa l'Oficina anticorrupció.

Com dic, tots aquests arguments que vostès han utilitzat són falsos i ho han repetit com un mantra. S'ha convertit la seva conselleria, Sra. Consellera, en una conselleria liquidadora, pretenen modificar quatre lleis, la d'incompatibilitats, la de la Sindicatura, la del bon govern i la de la mateixa oficina, amb 10 articles.

A més d'una liquidadora o fulminadora, volen acabar amb aquesta oficina, però també amb la Llei de memòria històrica, volen acabar amb el consens lingüístic que hem tengut en aquesta comunitat fins que vostès ara han firmat un pacte indigne amb la ultradreta. Aturin una mica, Sra. Consellera, reflexionin; tenir una majoria per governar no és un xec en blanc, no s'imbueixin de la prepotència que ja els va esfondrar amb el govern del Sr. Bauzá, i molts de vostès en formaven part d'aquell govern. Pensàvem que alguna cosa havien après.

Per cert, per acabar, la seva proposta va en contra de la Llei estatal de protecció de l'informant, i aquí tendran un greu problema, desapareix el canal extern a través del qual fer les denúncies i la referència que fa la llei a l'autoritat independent de protecció de l'informant ni tan sols en aquests moments existeix. Les funcions que vostès atribueixen a la Sindicatura de

Comptes són de prevenció, però en cap cas d'investigació i, a més, de prevenció d'aquells expedients que ja tenen en marxa.

M'agradaria que em contestàs, Sra. Consellera, les següents preguntes: què passarà amb les persones que tenen la condició de testimonis protegits en aquests moments impulsats per l'Oficina?

Sincerament pensa que el fet que les declaracions dels alts càrrecs passin a ser reservades això és la millor transparència d'aquest govern?

En tercer lloc, el fet que els expedients que estan en tramitació, ara passin a dependre directament del Govern, millorarà la transparència?

I la independència, Sra. Consellera, pensa que el fet que la seva conselleria, responsable en la matèria i que té un dels seus directors generals investigats en aquests moments, en sigui vostè i aquest director general els mateixos responsables a decidir els expedients que els investiguen a vostès mateixos? Vostès creuen que això pot donar tranquil·litat i independència?

(Alguns aplaudiments)

Crec, Sra. Consellera, que han actuat a la desesperada, però sobretot actuen per venjança irracional, venjança política. Són vostès els qui han posat el focus sobre determinats temes. El fet que actualment també el president del Consell d'Eivissa sigui investigat, no per l'Oficina, per la Fiscalia Anticorrupció d'aquestes Illes Balears, i que està en els jutjats, vostès no hi poden fer res contra això, però també el fet que el seu director general o el cas de Campos, com en vulguin dir, que afecta la presidenta del Govern, facin el que facin vostès, Sra. Consellera, amb aquesta oficina, anirà fins al final, els agradi o no els agradi, amb oficina o sense.

Esper la seva resposta, Sra. Consellera.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Costa. Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència i Administracions Públiques.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Bon dia a tots, bon dia a la Mesa, bon dia, senyors diputats. Sra. Costa, amb tanta preocupació amb la transparència, el que menys li ha preocupat és com un expedient s'ha filtrat totalment, totalment, a la premsa, i en això no li he sentit dir ni

una sola paraula. Vostè sap que també els membres de l'Oficina tenen el dret de silenci sobre els expedients que hi ha i precisament de confidencialitat. També hagués estat, ja que està tan preocupada per aquest tema, un detall també fer referència a això.

A veure, primer de tot, hi ha diferents models, i jo no crec que aquest govern no sigui capaç d'implantar-ne un altre que no sigui a través d'una oficina, quan realment quantes comunitats autònomes tenen l'oficina anticorrupció? Jo crec que tres, el disset és enfora, amb la qual cosa vull dir que hi ha diferents models i no vol dir que aquest govern no aposti fermament per una capacitat de transparència i rendició de comptes que ens demanen els ciutadans.

Com vostè sap, amb motiu d'això, a l'estructura orgànica de les conselleries, a la Direcció General de Transparència, entre altres matèries, se li va donar la coordinació interdepartamental de la transparència i el bon govern a l'administració, la qualitat de les organitzacions i dels serveis públics, de l'avaluació de les polítiques públiques, de la participació ciutadana, tant de l'administració autonòmica com del sector públic instrumental. És a dir, ja hi ha un servei, que és el mateix que vostès tenien, dins conselleria que vetlla per tot el tema de la transparència i el bon govern de l'administració. A part d'això, d'un reconeixement d'anàlisi de la demanda i l'atenció a la informació ciutadana.

La que fou l'antiga Direcció General de Participació, Transparència i Voluntariat ha quedat estructurada en diferents branques, una de les quals, com li dic, el Servei de Transparència i Bon Govern, que té com a competències l'impuls i la coordinació interdepartamental de la transparència de l'administració autonòmica del sector públic instrumental en aspectes de publicitat activa i de dret d'accés a la informació pública, a més que coordina la implantació de mesures per impulsar el bon govern.

I estam d'acord, un bon govern ha de ser un govern obert que impliqui més els ciutadans en els seus assumptes, un govern basat en la transparència. La transparència és un instrument de control, però també una eina de comunicació i diàleg per als poders públics, com ara proporcionar informació sobre les seves activitats, decisions i documents per tal de rendir comptes sobre les seves actuacions. I així ho entén aquest govern, que advoca per una gestió eficaç, transparent i ètica dels assumptes públics, i volem que la transparència sigui present a qualsevol àmbit: presa de decisions, gestió de recursos públics, en la rendició de comptes, en la imparcialitat en els processos administratius o en la prevenció de la corrupció a l'àmbit del sector públic.

Aquest govern, el qual votaren gairebé 160.000 persones, ho té clar, no fem una passa enrere en lluita contra la corrupció ni en el foment de la transparència. Els fets són els que són, no els que vostès diuen que són, tots els membres d'aquest govern ens hem adherit al codi ètic que vostès varen deixar fet l'anterior legislatura. No hem amagat res, tota la informació que se'ns ha requerit la podem trobar penjada al portal de transparència. Això inclou l'adhesió al codi ètic, que ja he esmentat, despeses d'alts càrrecs, declaracions dels nostres

béns patrimonials i la nostra agenda. I això s'ha seguit fent i se seguirà fent.

Però els ciutadans no només demanen transparència la qual, com els he dit, ha de ser fonamental, els ciutadans volen també que l'administració sigui eficient i eficaç en la gestió dels seus recursos públics. Els Ciutadans també estan cansats de "xiringuitos" i d'organismes que gasten molt i aporten poc o solucionen poc.

Vostè em parla de l'Oficina de corrupció, anticorrupció, jo també n'hi parlaré. Com diu la mateixa llei de creació, l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció, a la seva exposició de motius, s'han destacat tres iniciatives a l'àmbit de la comunitat autònoma: la Llei 2/1996, d'incompatibilitat dels membres del Govern i alts càrrecs de la CAIB, que crea el Registre d'interessos i activitats, el Registre de patrimoni, i que regula tot el referent a les incompatibilitats dels membres del Govern; la disposició addicional divuitena de la Llei 25/2006, de mesures tributàries, que regula la transparència i el control dels càrrecs públics i crea la denominada Oficina de transparència i control de patrimoni; i la Llei 4/2011, de la bona administració i del bon govern, que recull principis ètics, regles de conducta i obligacions de governança, i crea l'Oficina d'avaluació pública. Per tant, la Llei 16/2016, de creació de l'Oficina anticorrupció, s'apropia de part de les competències previstes en aquestes lleis.

El motiu segon. Segons la darrera memòria publicada per l'Oficina anticorrupció a la seva plana web, amb data 2022, és que, amb paraules literals, l'Oficina indica que "els organismes de control que hi ha a les Illes Balears s'han evidenciat necessaris, però insuficients pel que fa a la lluita contra la corrupció". I és per això que es decideix crear un organisme nou que té les funcions de prevenció, detecció, correcció i d'enjudiciament. A partir d'aquí, cal demanar-se, com es tramiten les investigacions de l'Oficina anticorrupció? Què fa aquesta oficina que va néixer perquè la resta d'organismes ja existents eren insuficients?

Les actuacions d'investigació de l'Oficina s'inicien sempre d'ofici, per acord del director o la directora, que si no aprecia indicis d'irregularitats no l'admet, o bé inicia les actuacions d'investigació. Resumint, un director de lliure designació és qui decideix què s'investiga i què s'arxiva. Per cert, hi ha el segon director d'aquesta oficina perquè l'anterior, el Sr. Jaume Far, va acabar dimitint perquè no el deixaven fer la seva feina. Va ser ell qui es posar a investigar el cas de les vacunacions dels alts càrrecs durant la pandèmia o la malversació de fons a la Conselleria de Medi Ambient. I el seu substitut ha estat el Sr. Tòfol Milán, que ha ocupat diferents càrrecs al PSOE des de la dècada dels noranta: director general del govern aquí, diferents càrrecs al Ministeri de l'Interior, perdó, a l'Ajuntament de Calvià, etc. En aquest punt és important tornar a recordar que qui decideix què s'investiga i què no se investiga és el director.

Tornant, però, a com es tramiten les investigacions de l'Oficina anticorrupció, el període d'investigació pot durar fins a sis mesos, ampliable per tres, un cop contrastats els fets investigats. Una altra vegada el director de l'Oficina és qui finalitza les actuacions i, per tant, decideix què es fa a cada cas, fent un informe amb les conclusions. A partir d'aquí,

l'Oficina pot enviar la informació a Fiscalia, enviar la informació a l'administració competent, enviar la informació al Tribunal de Comptes, iniciar el procediment sancionador si la competència és de l'Oficina o arxivar l'expedient, en cas que no els convengui investigar-ho.

És a dir, després de gairebé nou mesos envien la informació a la resta d'òrgans, els que són competents des del primer moment, perquè tornin a investigar el mateix. De fet, a la mateixa memòria del 2022, presentada per l'Oficina anticorrupció, les dades són les següents: un total de 107 expedients a l'Oficina; d'aquests 107, on aquí hi deu haver els del PSOE, 2 corresponen a informacions presentades, 30 -del 2019, perdó-, 30 a informacions del 2020, 8 informacions presentades el 2021 i 67 informacions presentades el 2022.

És a dir, la mateixa Oficina anticorrupció, que ara mateix té 12 treballadors i una previsió de fins a 24, reconeix que s'ha generat un tap. De les 107 informacions tramitades, 43 d'aquestes han estat inadmeses -m'agradaria saber quines-, 44 han quedat arxivades en la fase d'anàlisi, 9 han quedat arxivades amb una recomanació, 6 han finalitzat amb un informe raonat que poden entendre que s'han tramitat o qualche cosa..., o que s'han arxivat, i 5 s'han finalitzat, i les actuacions estan en mans de l'autoritat judicial.

És a dir, 107 denúncies tramitades, 96 s'han inadmeses, 6 s'han arxivat i no sabem què s'ha fet amb elles. Un total, vostè em dirà, sí, s'han de crear places, o no, un total d'1.400.000 euros a l'any. Hem fet càlculs i cada expedient investigat surt a 127.000 euros. I segons diu la mateixa memòria, el 2022 poden enviar a l'autoritat judicial denúncies que arriben del 2019, del 2020 o del 2021. En fi.

Això ha passat, per exemple, a una de les denúncies presentades dia 13 de gener del 2020, per presumptes irregularitats en la gestió de les subvencions del SOIB a entitats de formació privades per impartir cursos subvencionats. Una vegada que es va tenir coneixement que les actuacions eren investigades per la Fiscalia, l'Oficina va contestar que no té competències en les funcions que corresponguin al jutge instructor o a la Fiscalia, ni poden investigar els mateixos fets i que es procedia a l'arxivament de l'expedient. És a dir, s'arxiva una denúncia dos anys després d'haver estat interposada perquè és competència de la Fiscalia.

Un despropòsit sense precedents, un "xiringuito" que vostès han creat per al seu benefici polític, en detriment dels interessos dels ciutadans, que els costa 1.400.000 euros cada any per enviar cinc expedients a Fiscalia.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Per al seu torn de rèplica, té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera, encara que he de dir per les seves no respostes, no ha contestat ni una sola de les preguntes que li he formulat, i crec que són de vital importància.

Miri, vostès, al seu programa electoral portaven: *compromiso con la mayor transparencia posible*. Això, sí, vostès sempre hi afegeixen la paraula "posible", complirem la llei *cuando se pueda*, complirem amb la transparència *cuando sea posible*, i també parlaven de *reforzar el proceso de rendición de cuentas de las diferentes administraciones, asegurando el derecho de acceso a la información*. I el que fan vostès, Sra. Consellera, amb la nova proposició de llei que han presentat d'eliminació de l'Oficina anticorrupció és dir que, a partir d'ara, o a partir de l'entrada en vigor d'aquella llei, les declaracions seran reservades, i, per altra banda, el Govern decidirà sobre la idoneïtat del mateix Govern.

Miri, Sra. Consellera, el tancament de l'Oficina serà una decisió política seva, d'aquest govern i de la Sra. Prohens, que els perseguirà tota aquesta legislatura, i vagin alerta que tal vegada no els persegueix només tota aquesta legislatura, sinó que tal vegada els persegueix molt més enllà d'aquesta legislatura.

Els propis conflictes d'interessos, vostès diuen que els dirimirà el propi Govern. La Sindicatura de Comptes li encomana una prevenció, però només ho és en els processos de fiscalització que ja ha iniciat la Sindicatura, per tant, desapareix la prevenció i desapareix la lluita contra la corrupció. A ningú no se li escapa que darrere d'aquesta decisió política hi ha, com deia, la seva venjança, el que vostès entenen com una venjança política, perquè no poden suportar que s'investiguin casos en els que està implicat el Partit Popular, presumptament, o, com a mínim, persones del seu partit tan rellevants com el president del Consell d'Eivissa i el seu director general de Campos.

Sra. Consellera, jo em pensava que a la seva primera expressió, quan ha parlat de "xiringuitos", havia estat un lapsus, però l'he contactat per dues vegades que vostè ha esmentat aquesta paraula, no sé si això també forma part del pacte amb la ultradreta, parlar de "xiringuitos". En aquests moments té un segon torn d'intervencions i esper, Sra. Consellera, que vostè pugui aquí a demanar perdó, perdó a tots els funcionaris públics que formen part de l'Oficina anticorrupció.

I miri, si tan enfadats estan amb la feina que ha fet el director, si pensa que el contingut de la Llei de l'Oficina anticorrupció va més enllà del que haurien de tenir unes funcions, un director o directora, jo li ofereix un pacte, modifiquin la llei, podran canviar el director i li ofereix el pacte fins i tot per canviar les funcions d'aquest director. El que sí li demanam des del Grup Parlamentari Socialista és que de cap manera fulminin, com tenen previst l'Oficina.

Vostè ha parlat de diferents models i que vostès han triat un model, no, no, vostès no han triat un model, vostès fan una passa enrera amb totes les lletres, perquè han decidit políticament fulminar l'Oficina anticorrupció. I després em parla dels diferents departaments, de transparència, de la seva

conselleria, de les direccions generals, i tot això de l'estructura ja ens ho sabem.

Però jo no li parl d'això, li parl de la seva decisió política de fulminar l'Oficina anticorrupció.

Ah, i després la seva gran passa és que compleixen el codi ètic i que l'han firmat tots. Home, només faltaria!, és que hi estan obligats, és que això és una obligació. Per cert, excepte per a alguna consellera d'aquest govern, que va dir clarament, -sí, em diu "hola" rient- en fi, a mi, sincerament, no em fa gràcia, vostès volen fer complir les lleis a tots els ciutadans, menys vostès, perquè la consellera i el mateix vicepresident d'aquest Govern diu que compleixen "quan poden". Bé, no sé si els diran també als ciutadans que compleixin "quan puguin".

No m'ha dit Sra. Consellera, de quina forma s'acabaran els expedients que estan en marxa, perquè així com està previst a la seva proposició de llei és absolutament inviable. I li ho dic amb totes les paraules, va en contra de la Llei estatal del 2023, de defensa de l'informant.

Avui, per segona vegada, li oferim els nostres vots i el nostre consens, ja ho ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Socialista en el tema del sostre de despesa, perquè no facin una passa enrere en la defensa de la nostra llengua. Ara, i aquí, Sra. Consellera, li ofereix un segon pacte, no facem una passa enrere en la lluita contra la corrupció, perquè aquesta comunitat autònoma, malauradament, ja ha estat notícia massa vegades per la corrupció endèmica, tenint fins i tot un expresident d'aquesta comunitat autònoma a la presó per corrupció.

Avui tenen una oportunitat, per dir clarament que no farem una passa enrere en la lluita contra la corrupció. Si van per aquesta línia, el Grup Parlamentari Socialista facilitarà els seus vots perquè qualsevol modificació de la Llei de l'Oficina anticorrupció arribi a bon port. Almenys facin un ténol, aturem i...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar, Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... pensem quin serà l'objectiu.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. En torn de contrarèplica té la paraula la consellera de Presidència i Administracions Públiques, la Sra. Estarellas.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Antònia Maria Estarellas i Torrens):

Moltes gràcies, Sra. Costa. Li podria comprar el seu discurs si no fos per una sèrie de fets, és a dir, crida molt l'atenció, per molt que digui de les investigacions, que l'Oficina anticorrupció en 8 anys de la seva vida mai no ha investigat un cas de corrupció amb l'esquerra, i el que ho va intentar, va ser fulminant, ni l'anterior govern, ni els ajuntaments governats per vostès, les dades són així. Per exemple, les vacunes durant la pandèmia, vostès ho sabran, vostès governaven i em diguin què va dur a l'anterior director a aplegar els atapins. Casos com les menors tutelades, de veritat, les menors tutelades prostituïdes, no crida l'atenció que no hi hagués una part d'investigació i una comissió que acabi exonerant el Govern de la Sra. Francina Armengol?

I si aquest no sembla suficient, molt manco ho va ser la coneguda sortida de l'expresidenta al Hat Bar, pública...

(Remor de veus)

..., d'acord?, pública. I podem seguir...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -sí, exacte, el mateix nivell que exposen vostès a les seves exposicions.

A això s'hi ha de sumar que la Sindicatura de Comptes va trobar nombroses irregularitats a l'Oficina anticorrupció, recollides a un informe de l'exercici del 2020. Un text que critica el procediment per a la provisió dels llocs de lliure designació, precisament per la imparcialitat; la no convocatòria de la comissió de valoració, que ha de vetllar per la igualtat, capacitat, publicitat i idoneïtat en els seus nomenaments, tampoc no devia interessar; la detecció dels plusos que es paguen als treballadors, que són nuls i s'han de retornar. Tot això encara al "daixò".

Puc demanar perdó als funcionaris públics, jo entenc que els funcionaris públics fan la feina de manera adequada, el problema potser que la feina que fa el funcionari públic quan arriba al director, agafa un camí o agafa l'altre.

Vostè em demana com seran dirimits els expedients que queden iguals, per ventura d'igual manera, ho dirigeix un director tot sol, ell tot sol dirigeix el que va i el que no va, és així, si no parli amb empleats d'aquesta mateixa Oficina.

Llavors, sembla que els que han de vetllar no practiquen amb l'exemple, ara i amb tot això, pretenen acusar el Govern de falta de transparència, ja els ho he dit, no hem amagat res, ni ho pretenem, per molta demagogia que vulguin fer respecte de la proposició de llei presentada pel grup parlamentari. Una llei que, en cap cas no afectarà aquest Govern, perquè hem presentat totes les publicacions, però que, a més, una cosa, hem de diferenciar les dades dels documents, el que preveu és que no es publicarà el document com a tal, sinó que es facilitaran a les diferents administracions les dades que s'hagin de publicar, en funció de la Llei de transparència que sigui d'aplicació. I

deixar aquestes..., en aquest moment es deixa com a tutelant de totes aquestes -perdonau que tenc el coll fatal- de totes les nostres declaracions i les que hi vagin en mans del Parlament, perquè vostès, diputats, i les persones que creguin adequades, les puguin consultar en el moment que vulguin. Això, amb independència que, a través del portal de transparència, es facin unes dades públiques de cada un dels càrrecs sotmesos, només faltaria, a aquest control.

Quan parlen de protecció o no protecció de les persones informants, dia 15 de maig, vostès mateixos varen crear per Consell de Govern la posada en marxa d'un sistema intern d'informació, previst a la Llei 2/2023, reguladora de la protecció de les persones que informen sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció, i varen assignar la gestió i la tramitació de tota aquesta informació a la Inspecció de Qualitat, Organització i Serveis. Per tant, els informants queden protegits perquè aquest govern continuarà aplicant aquest acord que vostès aprovaren.

En qualsevol cas, i li ho agraesc, som a temps de fer les esmenes que considerin que puguin millorar el text en benefici de tots.

Però, vaja, vull acabar i repetir una sèrie de dades: 107 denúncies tramitades, només 5 s'han enviat a autoritat judicial, 5 de 107, tot això a un preu d'1.400.000 euros cada any, cada expedient investigat una mitjana de 127.000 euros, i la tramitació de denúncies du entre dos i tres anys de retard.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Ah, i no hem d'oblidar que el seu director té un sou anual de quasi 100.000 euros, gairebé 30.000 més del que cobra la presidenta de la comunitat.

Esment a part, la filtració d'investigacions internes per casualitat mai no contagien el seu govern quan es tenen uns compromisos de confidencialitat.

Resumint, una cosa és la transparència i una altra és l'aparença.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III. Moció RGE núm. 7834/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4567/23.

Pasamos al tercer punto del orden del día, que consiste en el debate y votación de la Moción RGE núm. 7834/23, del Grupo Socialista, en materia de vivienda, derivada de la Interpelación RGE núm. 4567/23. Interviene en primer lugar el representante del Grupo Socialista, el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. De l'eufòria inicial per haver trobat la solució màgica als problemes de l'habitatge a l'escepticisme de les mesures plantejades i al reconeixement i l'acceptació finalment que aquest decret llei no dona resposta a les necessitats que tenen els ciutadans de les Illes Balears.

Al *Diari de Sessions* de fa ara dues setmanes, la consellera d'Habitatge deia, cit textualment: "Els municipis unànimement varen aplaudir les mesures quan els ho vam explicar", varen aplaudir les mesures. La Sra. Prohens, unes setmanes anteriors va dir: "Aquest decret llei de mesures urgents en matèria d'habitatge posarà de manera immediata en el mercat 3.000 nous habitatges", de manera immediata.

Hem pogut veure, i especialment a Menorca, on tots els alcaldes s'han pronunciat, tots, malgrat que la consellera ho negui, vèiem aquest dissabte al *Diari de Menorca*, ella diu que no és cert, jo els ho llegiré textualment: "*Los alcaldes frenan el Decreto ley de vivienda...*"

(Remor de veus)

... -no és cert, diuen ells, d'acord?- "*Frenazo...*", titular, eh?, "*Frenazo a la aplicación del Decreto ley de vivienda en la mayor parte de las islas*". L'Ajuntament de Maó ja ha sortit i ha dit que no l'aplicarà, el suspèn.

(Remor de veus)

L'Ajuntament de Ciutadella també ha fet el mateix, i ha dit que suspèn la seva aplicació. A l'Ajuntament d'Es Mercadal, on governa el Partit Popular, ja han registrat la proposta per no aplicar el decret llei. I els alcaldes, altres alcaldes també del Partit Popular, el d'Alaior deia, llegesc d'aquí, d'el *Diari de Menorca*, -diu que no la consellera, idò... deu dir que menteixen o el *Diari de Menorca* o els alcaldes...

(Remor de veus)

..., diu el d'Alaior: "*Deseo aplicarla, pero tenemos que mirar, no sea que nos perjudique*". El d'Es Castell deia: "*Tenemos que mirar que vaya en consonancia con la idiosincrasia de nuestro municipio*". El d'Es Migjorn deia: "*Tenemos que ver cómo nos afecta antes de tomar una decisión*". I el de Ferreries: "*Parece que debería haber algunas cosas que no deberían ser de aplicación*". No hi ha cap alcalde,...

(Remor de veus)

... cap alcalde de l'illa de Menorca que defensi aquest decret llei com a una solució vàlida i real.

(Alguns aplaudiments)

Alguns ja han decidit que no l'aplicaran, altres encara estan en estudi i tenen clar que a tot el municipi no es pot aplicar i estan preocupats per la destrossa que podrà provocar...

(Remor de veus)

..., 3.000 habitatges de manera immediata i unanimitat als ajuntaments en l'aprovació d'aquest decret llei. No, açò no és una solució per donar resposta.

Però seguim, perquè, d'on ve realment aquesta preocupació? Aquesta preocupació ve d'una afirmació, a més a més, que és del tot errònia, de la consellera Vidal, on jo li plantejava en aquesta mateixa tribuna, i li deia: "Què passa si avui entra un projecte d'un promotor que, a un equipament privat, vol fer una promoció d'habitatge per vendre, en contra del que diu el planejament? La resposta de la consellera era dir: "No s'han de preocupar perquè, com que hi ha tres mesos per resoldre, en aquests tres mesos per resoldre el que farà l'ajuntament serà suspendre -suspendre- l'aplicació del decret llei en aquella parcel·la i, per tant, ja no se li podrà donar llicència". Aquest..., és a l'acta, eh?, consellera.

I jo li he de dir que açò no és cert, no és cert perquè resulta que si vostè fa un canvi de modificació de normes per defensar l'administrat, se li aplica la norma més benèvola per a l'administrat en aquest canvi de normativa i, per tant, queda desprotegit l'ajuntament.

Que vostè en aquests moments faci aquest tipus d'afirmacions demostra un nivell d'inseguretat jurídica que fa que tots els ajuntaments s'estimin més aturar a moltes bandes abans que donar sortida a aquesta situació.

I davant d'açò, Sra. Consellera, nosaltres fem algunes propostes. Li demanam: suspengui aquest decret llei, ho fan els ajuntaments per vostè, suspengui'l, suspengui aquest decret llei, Sra. Consellera.

Li demanam, a més a més, que impliqui els consells insulars, són els grans oblidats d'aquest decret llei, i sembla mentida que sigui així.

Tercera, si vostè està tan segura que tot està perfecte, assumeixi les responsabilitats econòmiques i polítiques d'aquest decret llei. No faci carregar sobre els ajuntaments l'autorització de llicències en contra del mateix pla general. Si és cert, assumeixi-ho, accepti-ho i voti-hi a favor, perquè si no, Sra. Consellera, s'estarà equivocant.

I li proposam: afavoreixi la participació ciutadana. Veig que en aquesta ens ha fet cas, després de quinze dies ja ha convocat la Mesa de l'Habitatge. Està bé, Sra. Consellera, que l'hagi convocada. Ara n'hi falta una més: convoqui les plataformes en defensa d'un habitatge digne. Faci-ho, votin a favor que el Parlament mani a la consellera, ja que no ho vol fer, escolti, assegui's amb les entitats, no treballi açò únicament des de l'acord amb els promotors.

I li demanam -i ja acab- un pla d'actuacions de legislatura. L'altre dia va comparèixer el director de l'IBAVI i no va ser capaç..., bé, ens va dir que fins després de Reis no es posaria a fer feina, perquè, com que havia començat amb vacances i ara és Setmana Santa i Reis, que açò ara no venia...

(Remor de veus)

..., és al *Diari de Sessions*, eh?, encara que vostè digui que no,...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

EL SR. PONS I PONS:

... Sra. Consellera.

I finalment, el dret de tempteig i retracte, té al seu abast habitatges que estan molt per davall del preu de mercat, li demanam que exerceixi aquest dret de tempteig i retracte. Proposam al Parlament que demani a la consellera exercir aquest dret de tempteig i retracte.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

A continuació interviene el Grupo Mixto, que ha presentado las enmiendas RGE núm. 8380/23 i 8381/23. Sra. Gómez.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, hem presentat dues esmenes. Després també voldria fer una valoració del decret.

La primera esmena que hem presentat és una modificació, d'addició, perquè es demana exercir el dret de tempteig i retracte a la promoció de 53 habitatges ubicats als carrers de Maria Lluïsa Serra i Pintor Calbó, de Maó, i nosaltres voldríem, a més a més, afegir els d'Avinguda Verge del Toro i de la carretera nova d'Alaior, perquè són aparentment casos molt similars, fins i tot temporalment, en fase judicial i de subhasta. Aquesta seria, per tant, una petita esmena d'addició a aquesta promoció d'Alaior.

També demanam al grup proposant una esmena d'addició, que concretament diu que "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a aplicar la Llei 12/2023, de 24 de maig, del dret a l'habitatge, per tal de declarar zona tensada les Illes Balears i per tal d'evitar pujades abusives de preus de lloguers." La declaració de zona tensada, precisament per evitar la invasió competencial, la llei estatal diu que són els governs autonòmics que hauran de prendre la decisió de declarar com a zona tensada el territori on governen.

Demana una de les dues condicions que jo ara anomenaré, i vull recordar que va ser un gran avanç que fos una de les dues condicions, perquè els primers texts legals parlaven de les dues condicions, per exemple, a Menorca no estava clar que pogués complir les dues de forma acumulada. La primera condició és que la hipoteca o lloguer, més les despeses, superi el 30% de la renda mitjana de les Illes Balears. I la segona, que, com he dit, és alternativa, que el preu de compra o lloguer creixi per sobre de l'IPC més 3 punts en els darrers 5 anys.

Desgraciadament, a Balears es produeixen les dues condicions i, per tant, es podria aplicar la Llei estatal de l'habitatge. El Govern actual balear ha decidit que no s'ha d'aplicar. Nosaltres no ho podem entendre, però no deixarem d'insistir, perquè també sempre hem dit, i ho sap la consellera, que entenem que solucionar el problema de l'habitatge requereix de múltiples accions i que ni tan sols totes a la vegada asseguruen solucionar aquest problema.

Per tant, seguirem insistint que Balears es declari com a zona tensada i com a mínim que ho puguem provar, perquè l'efecte immediat ajudarà moltes famílies que, com a mínim, no veuran incrementat els seus preus de lloguer a l'hora de fer les actualitzacions.

Tenc també dos minuts per poder opinar sobre el decret d'habitatge, no ho havia fet encara en seu parlamentària, i crec que toca que expliquem el posicionament d'Unides Podem.

Nosaltres pensam que no es pot aplicar de forma immediata aquest decret i, per tant, entenem perfectament que els ajuntaments demanin una suspensió i aturar-ho, perquè realment hi ha moltíssimes circumstàncies que afecten de forma diferenciada cada municipi. Efectivament, és que seriem partidaris, per exemple, de localitzar forats a les ciutats, açò es fa a altres bandes, per poder augmentar un..., fer microcirurgia a l'edificació, però, és clar, no hi ha cap poble igual, no hi ha cap ciutat igual, i és impossible que es pugui acceptar.

Després tenim dubtes realment importants amb el tema de fer aflorar edificacions sense llicència o amb llicències caducades, aquest tema ens preocupa moltíssim, potser ara no és el moment d'entrar en detalls.

I després, amb el tema dels habitatges a preu limitat, el sistema sancionador també, francament, entenem que sense inspectors d'habitatges és del tot impracticable poder fiscalitzar aquests habitatges a preu limitat. Per una banda, una infracció lleu és no anotar a la compravenda, a l'escriptura, que és un habitatge de preu limitat, açò és un greu problema en posteriors transmissions, pot donar lloc a transmissions ja de mercat lliure. Bé, i es denota una greu preocupació també per pagaments amb doblers negres, ho diré talment, el règim sancionador ja ho preveu.

És clar, davant açò vull recordar que quasi no tenim inspectors d'habitatge, Mallorca en té tres o quatre, Eivissa en té un i Menorca i Formentera no tenen cap inspector d'habitatge. Aquests inspectors ja feien falta per controlar el *mobbing* immobiliari, amb llogaters, amb llogateres i fins i tot en temes quasi de consum, quan parlem d'escriptures hipotecàries, etc. Però és del tot inassumible pensar que vostè podrà tirar endavant una política d'habitatges a preu limitat que funciona amb declaracions responsables, que, a més a més, només demana el requisit de residència i, francament, sense inspectors açò serà un requisit, el de residència, absolutament formal, amb un empadronament, i açò no és possible. Els requisits de residència, primer, millor si són d'anys enrere, tot i que açò jurídicament és complex, li avançaré perquè està estudiat, però sobretot ha de ser una residència real i no formal, perquè et pots empadronar el dia abans. I les declaracions

jurades, qui les revisarà si no tenim inspectors d'habitatge? No ho farà ningú.

Per tant, des del nostre punt de vista, açò ara mateix és un desafiament total des de...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya terminando, por favor.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

... des de la cosa pública en utilitzar el mercat privat, per inflar el mercat privat, i no hi estam d'acord.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. A continuación, el Grupo MÉS per Mallorca también ha presentado enmiendas, bueno, una, la [RGE núm. 8385/23](#). Sr. Rosa, sí, tiene la palabra.

EL SR. ROSA I GASPAR:

No, són dues esmenes, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Dues?

(Remor de veus)

Tiene la palabra, Sr. Rosa.

EL SR. ROSA I GASPAR.

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Una setmana més venim aquí a parlar d'habitatge. Tendrem plens, comissions i dies per seguir-ne parlant, perquè segueix sent, i segurament seguirà sent una de les principals preocupacions dels ciutadans d'aquest país durant molt de temps.

Davant d'aquesta preocupació ciutadana, un podria tenir la temptació de fer bandera de la confrontació política, de mirar de treure un rèdit electoral, ja no de la confrontació d'idees sinó de la confrontació en si mateixa. També un podria tenir la temptació de plantejar solucions màgiques que no passin per un replantejament profund del valor de l'habitatge, del sentit últim de l'habitatge, o també del sentit del mercat immobiliari. No em trobaran a jo caient en aquesta temptació.

Malgrat que la d'avui és una moció sobre política general en matèria d'habitatge, parlem bàsicament de tres qüestions: la primera, del Decret llei d'habitatge, els seus impactes i el consens social; en segon lloc, els objectius en matèria d'habitatge públic; i, en tercer lloc, una promoció concreta dels habitatges de Maó.

Permeti'm que em centri en el primer dels punts, el Decret llei en matèria d'habitatge. Tendrem temps de parlar-ne la setmana que ve, que probablement es debati en aquesta cambra

l'aprovació o el rebuig del decret llei, i també a molts municipis. Però això no exclou que avui és un bon dia per posar de relleu algunes de les mancances que des del nostre grup parlamentari creiem que persisteixen.

La presidenta Prohens, que ara no hi és, i la Sra. Vidal han reiterat de forma reiterada que aquest decret llei no vulneraria les competències municipals, que cada municipi podria decidir què aplica, de quina manera i quan, que tendrien el text abans de ser aprovat. Això li ho va dir la Sra. Prohens al president de la FELIB, jo no sé si és perquè el Sr. Salas ho ha rebut i no ho ha compartit amb la resta d'ajuntaments, si no ho ha compartit justament amb els ajuntaments de MÉS per Mallorca, però, en tot cas, aquests ajuntaments no l'han rebut. Jo no sé tampoc si és una defensa aferrissada de la Sra. Prohens de la igualtat de tots els espanyols, que tant propugna, però la realitat és que s'han assabentat al mateix moment els promotors immobiliaris que els ajuntaments del contingut exacte del text del decret llei. Això em sembla que és contrari no només al que es va dir, sinó al sentit comú.

Ho dic perquè des del minut u el decret llei crea drets, Sra. Vidal, el minut u crea drets per a qui vulgui fer una promoció. Per tant, és ver que els ajuntaments podran decidir treure aquests drets o podran decidir suspendre l'aplicació d'algunes qüestions, però si ho fan vostè sap perfectament que, com que ja ha creat uns drets, el promotor té dret a aquests guanys i és l'ajuntament qui haurà de fer front a les eventuais despeses.

Vostès haguessin pogut proposar, si el que volien era un decret llei que fos efectiu, una mesura que digués, bé, els ajuntaments tenen trenta dies per decidir si volen aplicar aquestes mesures o no, i en el cas que no diguin res, s'aplicarien de forma definitiva. Bé, no ha estat el cas, i jo crec que és un error important de disseny de la política pública, que, certament, erosiona la competència municipal.

En aquest sentit, crec que és pertinent demanar aquest títol, aquesta suspensió, no necessàriament perquè les polítiques individualment siguin dolentes, de fet, algunes, com comentava la Sra. Gómez, poden ser puntualment interessants, però que corresponen a cada ajuntament decidir com i on s'apliquen aquestes mesures i que, per tant, crec que no és una bona pràctica plantejar-les de forma generalitzada a tots i cadascun dels carrers, pobles i barris d'aquest país. Ja que no han volgut fer aquest títol des del mateix decret llei, jo també els dic que crec que és important que assumeixi el Govern les compensacions que puguin derivar-se d'aquest decret llei, perquè en cas contrari, carregam el mort als ajuntaments.

Coincidim, per tant, en el sentit de la moció i en la importància i per això hi votarem a favor. No obstant això, no ens podem estar de plantejar que hem trobat algunes mancances, és vera que hem tengut diverses mocions sobre la política general en matèria d'habitatge i, per tant, moltes ja s'han discutit en altres mocions, com pugui ser la que varen dur els companys de MÉS per Menorca ara fa unes setmanes. Tot i així, hem volgut fer una esmena en matèria de rehabilitació energètica, que crec que és una de les mancances tant de la formulació com un dels punts que no es va incloure a la moció anterior, que és que plantejam que la rehabilitació energètica del parc edificat és un dels grans reptes que tenim en matèria

d'habitatge, tenim un parc edificat molt vell, molt envellit, amb una eficiència energètica molt baixa i que, si volem assolir els objectius climàtics d'aquí al 2050, hem de rehabilitar o hem de ser capaços de rehabilitar el cent per cent del parc edificat.

Per fer-ho possible, ens haurem de posar d'acord les forces polítiques i el que li demanam al Govern és que dissenyi una estratègia que faci possible, que dissenyi les eines que ens permetien arribar a aquests 2050. Crec que és una qüestió de consens, d'aquí a 2050, encara que el Sr. Costa digui que creu, o que li agradaria que no estiguéssim la resta de grups al Govern, estic convençut que d'aquí al 2050, més d'una vegada haurem governat nosaltres. I, per tant, crec que és una qüestió en la qual ens hauríem de posar d'acord totes les forces polítiques, per dissenyar aquesta estratègia de rehabilitació integral del parc edificat.

I amb això acab. Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pues para fijación de posiciones, es el turno del Grupo VOX, Francisco Cardona.

EL SR. CARDONA I VIDAL:

Muchas gracias, Sr. Presidente, buenos días, señoras y señores diputados, señoras y señores consejeros. Nuestro grupo votará no a todos los puntos de su moción, votaremos no porque sus intervenciones en vivienda vienen precedidas siempre por el fracaso de su gestión en las anteriores legislaturas y, más concretamente, en la legislación que aprobaron ustedes, de manera particular, a la Ley 5/2018, de 19 de junio, de la vivienda de las Islas Baleares, y al Decreto Ley 3/2020, de 28 de febrero, de medidas urgentes en materia de vivienda.

Les recuerdo también, como ya lo hice en su día al Sr. Castells, que en el mismo año de aprobación de la Ley de vivienda de 2018, se construyeron tan solo 5 viviendas de protección oficial.

Entenderán que con estos precedentes no podemos dar credibilidad a sus iniciativas en materia de vivienda en modo alguno.

Dicho esto, dicho esto, cabría preguntarse ¿cuál es la verdadera legislación que solucionará el problema de la vivienda? Más aún, cabría todavía remontarse más atrás, o más arriba, o más en profundidad, haciéndonos la pregunta madre de todas las preguntas, ¿qué es la verdad? Entiendan los siguientes argumentos como una simple reflexión en voz alta. Don Miguel, evidentemente, en España solo hay un Don Miguel, que no es otro que Don Miguel de Unamuno, se pregunta también acerca de la verdad, recordando en su ensayo, como ya Poncio Pilatos se preguntó por ella, teniéndola frente a sí y no sabiéndola reconocer. Casi siempre, por no decir siempre, la verdad, también los grandes secretos, está la vista, basta observar con detenimiento. Prosigue Don Miguel de Unamuno, diciendo que: nos han querido dividir la verdad, y

añado yo mi verdad, tu verdad, nuestra verdad, vuestra verdad, no, solo hay una verdad.

No me aparto del tema de la vivienda, porque es importante clarificar cuál es la verdad de esta problemática, en ello estamos, desgranando, diseccionando la verdad del problema. Pero me permito proseguir de la mano con Don Miguel de Unamuno, cuando dice: “En todos los órdenes la muerte es la mentira y la verdad es la vida y si la verdad nos lleva a morir, vale más morir por verdad, morir de vida, que no vivir de mentira, vivir muriendo”.

Por todo ello es necesario hoy aquí y ahora, hacer referencia a dos cuestiones muy importantes, incluso trascendentales, en el verdadero valor semántico de la palabra, que no es el de importante, sino el del que va más allá: uno, es el principio de no contradicción, principio filosófico, lo conocerán ustedes, una cosa no puede ser y no ser al mismo tiempo; luego, si una cosa es y no es a la vez es porque no existe, y si quiere ser y no ser al mismo tiempo, se autodestruye.

La otra, como diría Don Miguel de Unamuno, es la necesaria búsqueda de la tumba de Don Quijote: “solo quien siga la estrella la encontrará y quien la encuentre habrá encontrado la verdad. Pero para seguir la estrella hay que ser libre y la libertad no es otra cosa que la voluntaria aceptación de la ley ineludible”. La verdad y la libertad son como la justicia y la paz, que se encuentran y se besan, tal cual cantó el Rey David en el Salterio y maravillosamente relata Karen Blixen en su novela *El festín de Babette*. Y quien encuentre la verdad, la poseerá, como quien posee el quijotismo como norma de vida, que nos insufla el valor que nos hace falta, el de afrontar el ridículo. El ridículo, es el arma que manejan todos los miserables.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Es el turno del Grupo Popular. Sra. Pocoví, sí, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies president, bon dia senyores i senyors diputats. Sr. Pons, la política d'habitatge d'aquests darrers vuit anys de govern d'esquerres ha estat un fracàs absolut. De fet, l'accés a l'habitatge s'ha convertit en el principal problema per a les famílies de la nostra comunitat, el seu preu de compra s'ha incrementat un 88% i el lloguer un 60%. Facilitar l'accés a l'habitatge digne és una necessitat de primer ordre i aquest govern ho té molt clar.

Amb aquest decret, s'aproven unes mesures urgents en matèria d'habitatge, com és augmentar l'oferta de preus assequibles sense consumir territori, habitatges a preus limitats. Cap dels habitatges que resultin d'aquest decret no es podrà destinar a aquelles persones que ja tenen un habitatge en

propietat, ni a ningú que no sigui resident. Totes aquestes mesures van encaminades a fer front al greu problema d'habitatge heretat.

Per tant, no intentin confondre la gent, perquè això vostès ja saben que no està bé. Des del minut zero d'aquesta legislatura, des de la conselleria s'ha fet feina per a l'elaboració d'aquest decret llei i, evidentment, se segueix fent feina i se seguirà fent feina per a la seva implementació. Durant aquest procés de redacció, s'han mantingut nombroses trobades amb diferents sectors implicats, i sí, també hi ha hagut reunions amb ajuntaments i consells. Precisament, dijous passat, i tal com ha esmentat abans la consellera, es va reunir, juntament amb el director d'Habitatge i Arquitectura, amb la FELIB, amb representants de més de 60 municipis de totes les illes. Els allà presents, batles i regidors, varen formular preguntes aclaridores, resolent dubtes, però tots els presents manifestaren la seva conformitat amb el decret.

Aquestes dades que vostè avui ens ha donat, no sé d'on les ha tretes, però nosaltres entenem que no es corresponen amb la realitat, de fet, agraim al batle d'Inca, com vostè sap, socialista, ha adaptat ja el decret a la realitat del seu municipi, i és que aquest decret posa a l'abast de tots els ajuntaments un conjunt d'actuacions encaminades a facilitar l'accés a l'habitatge des del respecte cap a l'autonomia local i fora imposicions. Seran els ajuntaments, mitjançant un acord de ple, els que podran limitar de manera parcial o bé deixar sense efecte les actuacions previstes en el decret. Naturalment, és competència de cada municipi decidir on, quan i de quina manera aplicaran el decret.

Sr. Pons, aquest govern hi és per ajudar, coordinar i cooperar amb les administracions. El govern de les imposicions ja és història.

I, precisament, demà mateix, com també ha dit la consellera, està convocada la Mesa d'habitatge on pràcticament estan representades totes les administracions públiques, col·legis professionals i entitats relacionades. A més, en aquesta mateixa mesa, a part del decret, es comentaran altres temes, com és l'Observatori de l'Habitatge el qual proporcionarà dades per fer una planificació estratègica, així com toca, a través del Pla director sectorial d'habitatge, o bé els habitatges de protecció oficial que, sens dubte, aquest govern hi seguirà apostant en acabar les promocions iniciades i fer feina amb els ajuntaments perquè facin possible la cessió de més sòl i seguir construint habitatges de protecció oficial.

I sí, tant els interessava el problema de l'habitatge, però no es reunia la mesa des de l'any 2011.

Quant al dret a temps i retracte de la promoció de Maó o també d'Alaior, com ha proposat a la seva esmena la Sra. Gómez, he de dir que vostès saben que aquest temps i retracte en aquests casos no és aplicable, i no és aplicable d'acord amb uns criteris aprovats per vostès mateixos a l'any 2018. A més, segons el departament jurídic, aquesta no és una operació amb grans tenidors, és un procediment judicial i, de moment no s'hi pot intervenir.

Ja s'han presentat diferents transaccions *in voce* al punt 2 i al punt 3, esperam que siguin acceptades. De totes maneres, demanàriem la votació dels punts per separat.

Quant a les esmenes proposades, sí que votàriem no a les presentades per la Sra. Gómez, allò d'Alaior ja li ho he explicat.

I quant a la declaració de zona tensionada, sap vostè que aquesta llei és inconstitucional perquè envaeix competències autonòmiques, precisament una és la declaració de zona tensionada. Sí que hi votàriem a favor si s'acceptés la rehabilitació energètica presentada pel Grups MÉS.

Sr. Pons, jo pens que li convendria fer un canvi d'actitud, deixi de malgastar la seva energia i la seva intel·ligència, sigui responsable i passi a fer una política constructiva, faci propostes en positiu sempre pensant en col·laborar per donar solucions als problemes dels ciutadans i no posar traves.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Pons, tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. El principi de contradicció, Sr. Cardona, tenim en aquests moments un decret llei que estableix tota una sèrie de mesures que estan prohibides pel pla general. En aquests moments, com a norma general, s'ha establert que es puguin construir habitatges incrementant alçades que prohibeix el pla general; que es puguin construir habitatges a locals comercials que prohibeix el pla general; que es puguin construir promocions d'habitatges a equipaments privats que prohibeix el pla general; que es puguin donar cèdules d'habitabilitat a habitatges il·legals que prohibeix el pla general; i estam en una contradicció enorme, d'una norma general que contradiu la visió local, que és el pla general i el model de poble, perquè el poble de Sencelles no és el mateix que el poble de Santa Eulàlia, perquè els criteris generals necessiten particularitats per seguir mantenint la conformació de cadascun d'aquests pobles i la seva identitat.

I el Govern ha decidit rompre amb açò, passar de qualsevol criteri de reconeixement del poder municipal i aplicar aquí una barra lliure al dictat dels promotors, una contradicció flagrant, i els batles s'han espantat, és clar que s'han espantat, tots s'han espantat i tots ho van suspenent. També el d'Inca, que ha dit: "Home, jo a determinades zones comercials no em fiqueu aquí ara més comerços, si...", van aturant coses per tot.

Aquesta idea que amb un decret llei solucionam el programa de l'habitatge no és certa i es demostrant i es posa en evidència cada vegada més, i aquí li posava jo aquests exemples del que representen, tots aquests: incrementar alçades, equipaments privats, a locals comercials, tots ells compleixen un mateix requisit: que el seu pla general no els ho permet, i els batles estan amb açò molt preocupats.

I és cert, hi va haver reunió amb la FELIB, els batlles varen sortir més preocupats del que varen entrar perquè varen començar a prendre consciència de la situació en què es trobaven. I sí, si ara entra una llicència estan agafats de mans i peus. Per tant, demanen actuar de manera ràpida perquè volen donar en aquests moments una aturada a un problema que els ha creat el Govern de les Illes Balears.

Per tant, tampoc no és cert -com diu el Partit Popular- que açò és un decret llei de mesures urgents que s'aplicaran de manera immediata. Els batlles ens ho diuen: no, aturarem, aturarem perquè volem reflexionar. Per tant, no és de mesures urgents com ens havien volgut vendre, com vostè ens pretén vendre, Sra. Pocoví, perquè els mateixos batlles posen el fre de mà, ho volen estudiar, ho volen analitzar i segurament en alguns llocs alguna d'aquestes propostes serà vàlida...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

..., jo no els dic que no, el que preocupa és aquesta idea de barra lliure i d'indefensió en què es troben en aquests moments els diferents ajuntaments i aquesta és una realitat que, vulguin o no, han de tenir en compte.

Però n'hi ha més, que a mi també m'ha preocupat amb açò, Sra. Pocoví, perquè jo li vaig sentir dir al director de l'IBAVI, veig que la Sra. Vidal no té massa interès a seguir ara aquest segon torn de rèplica, però la Llei d'habitatge estableix al seu article 26 *quater*: "*El derecho de adquisición preferente en las transmisiones entre grandes tenedores respecto de viviendas y terrenos adquiridos en procesos judiciales o extrajudiciales*". Per tant, sí, la llei estableix de quina manera es pot exercir el dret de tempteig i retracte quan hi ha processos judicials, i ara ja cerquen excuses perquè al final del que es tracta aquí, i és cert, hi ha dos models: un és el de creure que la part pública pot actuar, i hauria d'actuar quan tengui oportunitats, una promoció d'habitatges que està a meitat de preu, a meitat de preu de mercat, i que regalarem al SAREB, *al banco malo*, quan resulta que podria ser per a 53 famílies de Maó, o 16 famílies d'Alaior.

Com pot ser que diguem que no a açò si construïnt a l'IBAVI ens surt més car que exercir el dret de tempteig i retracte d'aquests 53 habitatges? Com pot ser que diguem açò? I que ens inventem ara fórmules que diguin que la llei no ens..., quan està regulada precisament la fórmula per poder-ho fer, article 26, Sra. Pocoví, no donin arguments que tampoc no són certs ni continuïn per la via de la Sra. Vidal perquè perdem oportunitats, oportunitats de donar resposta a la gent que més ho necessita, que no té capacitat d'estalviar i que, amb aquesta fórmula d'habitatges seus, a 3.000 euros el metre quadrat, massa famílies no hi podran arribar mai i no els podran donar, vostès, de cap manera una resposta.

I en relació -i acab ja- amb les esmenes presentades, ens semblen que són totes les esmenes entrades en temps i forma, d'acord?, nosaltres si no han entrat en temps i forma no les acceptarem, Sra. Pocoví, i ens encantaria que ho fessin abans, el dilluns, a les 10 del matí i les podríem analitzar aquí, però no ha estat, per tant, el cas.

Les que han entrat en temps i forma..., la del Sr. Ferran on fa tota una reflexió de millora del parc d'habitatge en matèria

energètica, per suposat que hi diem que sí. A introduir el tempteig i retracte també de la promoció d'Alaior de 16 habitatges, de la Sra. Gómez, diem que també, i, evidentment, una de les vies per controlar el preu de l'habitatge seria poder desenvolupar aquí la Llei d'habitatge estatal, regular preus en aquelles zones que estan tensionades...

(Remor de veus)

...i, per tant, en aquest sentit, acceptam també aquesta esmena que ha proposat la Sra. Gómez.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pues vamos a proceder a la votación. ¿Hace falta votación separada? Se han rechazado las dos enmiendas transaccionales del Partido Popular y se han aceptado las dos del Grupo Mixto y la de MÁS per Mallorca.

Sí, podemos...

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

¿Sr. Presidente?

EL SR. PRESIDENT:

¿Sí?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Pedimos votación separada, si puede ser.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo. Muy bien, pues vamos a votar en primer lugar el punto 1. Votamos.

25 a favor, 33 en contra.

El punt 2. Votamos.

25 a favor, 33 en contra.

Votamos el punto 3. Votamos.

25 a favor, 33 en contra.

El punto 4. Votamos.

25 a favor, 33 en contra.

Punto 5. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

Punto 6. Votamos.

25 vots a favor, 33 en contra.

El punt 7, con la enmienda 8380. Votamos.

25 a favor, 33 en contra.

Votamos el nuevo punto que se añade por la enmienda 8381. Votamos.

25 a favor, 33 en contra.

Y, por último, el nuevo punto que se añade con la enmienda 8385. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

Pasamos al siguiente punto del orden del día, el punto cuarto, que son las proposiciones no de ley.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3312/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a defensa dels símbols del col·lectiu LGTBI.

En primer lugar, la RGE núm. 3312/23, del Grupo Socialista, sobre símbolos del colectivo LGTBI. Tiene la palabra Omar Lamin.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president, bon dia, diputats i diputades. Avui debatem una iniciativa que, tot i que fa mesos que va ser registrada, desgraciadament és un tema vigent a les nostres societats.

Des del 2016 diferents governs han donat entrada a la ultradreta a les institucions o compten amb el seu suport arreu del món, ha estat el cas de Trump a Estats Units, de Bolsonaro a Brasil, d'Orbán a Hongria, entre molts d'altres, i aquí tenim l'exemple del govern PP i VOX. Què tenen en comú tots aquests? Les seves polítiques d'extrema dreta, el seu ideari de discurs d'odi, la seva LGTBIfòbia declarada, l'eliminació de lleis i drets LGTBI, en definitiva, són un altaveu que emana odi i intolerància que avui condemnam.

Els atacs als símbols d'aquest col·lectiu han estat un objectiu per la ultradreta arreu de diferents territoris del nostre país, on VOX ha emprat la bandera del col·lectiu LGTBI amb una lona penjada al centre de Madrid, dins les seves accions de campanya del passat 23 de juliol, tirant al fons els símbols feminista, de l'Agenda 2030 i el de la bandera de l'orgull. A aquests fets lamentables hi hem d'afegir que, pocs dies després d'haver-se constituït el Parlament de les Illes Balears, el dia de l'orgull no es va permetre que la penjada de la bandera de l'orgull LGTBI onejàs al balcó d'aquesta institució, com era habitual els darrers anys. El Govern de PP i VOX decidiren que no es penjava la bandera LGTBI i rompien amb una dinàmica d'acord unànime dels darrers anys i tornaven així a un passat que no volem.

Fou la primera decisió d'aquesta cambra, la primera decisió en conjunt de PP i VOX que feren ús de la majoria en aquesta institució en votar en contra dels drets humans i de les persones LGTBI.

A l'any 2020 VOX ja va amenaçar amb dur als tribunals, per desobediència i per prevaricació, la Mesa del Parlament -segurament molts de vosaltres us en recordareu-, i al seu president Vicenç Thomàs si no retirava la bandera LGTBI de la façana d'aquesta cambra.

Mirin, combatre l'estigma social i plantar cara a les amenaces i a la violència, les marxes de l'orgull no són només una oportunitat inspiradora per celebrar la diversitat, sinó també una declaració d'intencions, així com ho és també la penjada de la bandera a la façana d'aquesta institució, l'orgull de la ciutadania, dels representants d'aquesta cambra, davant el conjunt de tots i de totes els ciutadans. Amb aquests actes enviam un missatge clar de l'orgull que sentim per ser una societat oberta, i la presència a les institucions d'aquests símbols és un clar exemple amb els drets humans i la diversitat.

Per tot això, volem posar les agressions LGTBIfòbiques en el centre de la política, en volem parlar, voler introduir-les en el debat públic per incloure-les a les converses. Mirin, d'allò que no se'n parla, allò que no es visibilitza no existeix, el que no existeix fa que els qui pateixen el dol de les agressions romanguin en silenci, mentre els seus agressors afluïren i senten legitimades les seves punyalades a l'esfera pública.

Les fem a mans d'aquesta iniciativa que ve a posar en valor la legítima lluita d'aquest col·lectiu i dels drets humans. Per tant, instam el Parlament de les Illes Balears a rebutjar i condemnar aquests atacs LGTBIfòbics que han tengut lloc a les nostres illes i a la resta del territori.

El Parlament de les Illes Balears es compromet a posar la bandera del col·lectiu LGTBI i instar el Govern de les Illes Balears i totes les seves conselleries i ens instrumentals a mantenir el compromís de seguir posant la bandera del col·lectiu LGTBI per commemorar el Dia de l'Orgull, a no criminalitzar ni estigmatitzar la celebració de l'orgull ni la penjada de la seva bandera, ja que és símbol de lluita i reivindicació.

Així com també, que el Parlament de les Illes Balears seguirà donant garantia de drets i mesures de bon tracte i no discriminació de les persones i les famílies LGTBI i a seguir impulsant mecanismes per fer efectiva l'erradicació de qualsevol tipus d'LGTBIfòbia i fomentar el coneixement de les seves causes i conseqüències.

Davant la situació de retrocés de drets i llibertats és imprescindible, avui més que mai, que a tots els àmbits i a totes les institucions es visibilitzin i es denunciïn aquestes agressions i que també posem totes les eines legislatives necessàries per combatre-les.

Esperem que vulguin donar suport a aquesta iniciativa que el que vol precisament és això, combatre la por i combatre l'odi. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. A continuación es el turno del Grupo Popular, que ha presentado las enmiendas RGE núm. [8383](#) y [8384/23](#).

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. ÁLVAREZ I GELABERT:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Diputades i diputats, molt bon dia a tots. Gràcies, Sr. Lamin, per presentar aquesta PNL relativa als símbols LGTBI. Li he de confessar que, d'acord amb les meves circumstàncies personals i creences vitals, tenc la il·lusió d'impulsar un debat que sigui productiu i uns acords que es trobin a l'alçada d'aquesta cambra.

Tenc la percepció que fins ara la feina feta que hem compartit a les comissions vostè i jo es productiva, de veres, i vagi per endavant que estam d'acord amb els paràgrafs inicials d'aquesta proposició no de llei. Malgrat tot, a l'exposició en general, a mi em sorgeixen dubtes, dubtes, perquè tenc la sensació que el seu grup polític, a més d'intentar apropiarse d'un col·lectiu, empra les persones LGTBI com a arma política; dubtes perquè consider aquesta proposta extemporània, ja que les principals dates de celebració de les reivindicacions del col·lectiu LGTBI són els mesos de maig i juny; i dubtes perquè sembla que vostès volen aprofitar les normals divergències entre els grups que donen suport a aquest govern per generar inestabilitat, i es veu, a més, que qualcun dels seus companys en gaudeixen. Sembla que voleu emprar les persones LGTBI, que ens voleu emprar com a una eina de crispació amb la finalitat de vendre la imatge d'un govern i de la majoria política i social que el sustenta que no es corresponen amb la realitat.

Senyors de l'esquerra, a vostès els encanta classificar-ho tot, a tot li han de posar un llinatge, que si l'autoodi d'uns *versus* la perfecció dels altres, deixin de mirar els contrincants amb aires de superioritat, per favor; deixin de polititzar l'amor i deixin d'emprar els drets humans, i facem feina colze a colze per garantir el dret de tothom a desenvolupar un projecte de vida en llibertat i amb dignitat. I a mi em trobaran en aquesta lluita, i a tot el Grup Popular. I a diferència de vostès, amb la llei del "sí és sí", jo sí sé reconèixer els errors, és vera, a l'any 2005 el Partit Popular es va equivocar, no s'ha reconegut ja públicament en infinitat d'ocasions? Què més volen?

(*Remor de veus*)

Jo som el portaveu d'aquest grup i no he de menester cap lliçó, ni una, ni d'ètica, ni de moral, ni de respecte als drets humans.

I a l'exposició de motius de la seva PNL vostès han dit que en aquests tres mesos el Govern de la presidenta Prohens ha retallat drets aconseguits pel col·lectiu LGTBI. Quins drets ha eliminat la presidenta Prohens? Mirin, jo els ho puc dir més fort, però no més clar: el Govern del Partit Popular no farà passes enrera ni en igualtat ni en respecte a la diversitat, ni una.

(Alguns aplaudiments)

I a l'hora de preparar aquesta intervenció, a l'hora de preparar aquesta intervenció, el diputat que us parla, molt humilment, tenia dues opcions: una, rebentar el debat, el podia encendre en recordar-los que en el passat l'esquerra ha estat una ideologia mortífera per al col·lectiu LGTBI, i exemples n'hi ha molts, ens en podem anar... hem parlat de l'àmbit internacional, ens en podem anar a Cuba a parlar dels camps de concentració promoguts...

(Remor de veus)

..., promoguts per un dels símbols de l'esquerra postmoderna, el Che Guevara, aquell que deia "El trabajo os hará hombres", o podem parlar de la *Ley de vagos y maleantes*, aprovada a l'any 1933 pel Partit Socialista, són vostès els que reivindiquen 144 anys d'història, no som jo. No tot és blanc o negre, en definitiva, no tot és blanc o negre.

I, Sr. Lamin, sé cert que coincideix amb mi quan li dic que l'evolució dels partits polítics forma part de la consecució dels drets socials.

I tornant a recuperar el fil -com els dic- jo tenia dues alternatives, si la primera era mostrar-los el mirall de la història, la segona era fer feina en positiu i apostar per la productivitat, i així ho he fet a través de dues esmenes, dues propostes que cerquen renunciar a emprar com a arma política cap causa cívica o social.

En primer lloc, present l'esmena 8383, que consisteix en una proposta de modificació, a materialitzar que aquesta cambra és un espai de tots, el Parlament és l'expressió de la sobirania popular i consideram que la penjada de símbols no oficials -símbols no oficials- s'hauria de regir per un criteri semblant, si no el mateix, a la celebració de les declaracions institucionals. En aquest sentit, des del Grup Popular instam el Parlament a cercar la unanimitat en la col·locació de la bandera LGTBI, però també la de qualsevol altre col·lectiu, celebració o causa social que es commemorin socialment.

I, en segon lloc, presentam una esmena que suposa l'addició d'un punt extra als acords proposats amb RGE núm. 8384/23, si el Parlament és la casa de tots i la seva significació s'ha de regir per la recerca del consens, el Govern és l'expressió d'un projecte i d'un full de ruta polític. Per això, en aquesta segona esmena proposam que les institucions locals, insulars i autonòmiques commemorin el Dia de l'orgull LGTBI, tant amb la col·locació de la corresponent bandera com també donant projecció a aquest dia a través dels canals de comunicació institucional.

Cregui'm, Sr. Lamin, i li ho dic amb el cor damunt la mà, que aquestes propostes estan fetes des d'un tarannà positiu i en la recerca del major consens possible, baldament li hagi semblat un to diferent per la meua intervenció.

I acab aquest parlament i preg als representants del Partit Socialista, que demostrin el valor real que donen al col·lectiu i a les persones LGTBI amb l'acceptació d'aquestes dues

esmenes, del contrari consider que l'únic que quedarà demostrat és que ens han emprat per muntar un nou xou.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Álvarez. A continuación, para fijar posiciones, sería el turno del Grupo VOX. Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. ¿Qué demuestra esta propuesta que traen hoy ustedes aquí? Demuestra exactamente lo que son: hipócritas, eso es lo que son ustedes, todos, hipócritas.

Hipócritas, ¿por qué? Porque empiezan en el punto 1: El Parlamento condena los ataques LGTBI-fóbicos, etc., y ¿quién es en este país quien produce la mayoría y los más graves de estos ataques? No lo quieren ustedes saber, ¿verdad? No lo quieren ustedes saben, no, son estos que ustedes llaman *nouvinguts* con ese cariño. Y ¿quién es el responsable...

(Remor de veus)

... y ¿quién es el responsable de ocultar los datos que ratifican estos ataques en contra del colectivo LGTBI? Pues, por supuesto, su ministro Marlaska, ministro al que la anterior fiscal general del Estado, la Sra. Dolores Delgado, llamó "maricón", pero claro, como era..., la Sra. Delgado es de los suyos, ustedes no consideraron que eso fuera un epíteto poco apropiado o homofóbico, no, la han premiado ustedes con un cargo que no le corresponde en el Tribunal Supremo de este país.

Y ya no..., es que ni siquiera hace falta -como se les ha citado antes- remontarse al Che Guevara y a sus campos de reeducación, y a todo lo que la izquierda tiene en contra de siempre de este colectivo, es que basta ver ahora lo que hacen ustedes, ayer mismo, el Sr. Sánchez, dándose la mano con el presidente de la autoridad palestina. Díganme ustedes ¿cuándo se celebra el Día del Orgullo en Palestina?, porque creo que no lo sé, o ¿cómo celebran el Día del Orgullo en Gaza sus amigos, estos que a ustedes tanto les preocupan, cómo celebrarán el Día del Orgullo en Gaza? ¿Colgando algún homosexual, lapidándolo? Eso es por lo que ustedes claman sus derechos y que tienen que tener un estado, porque les recuerdo que solo en esos estados que a ustedes les son tan agradables es donde se mantiene, por ejemplo, la pena de muerte para las personas por su condición homosexual.

Porque ustedes, al final, siempre hacen lo mismo. ¿Sabe que es lo único que garantiza los derechos del colectivo homosexual en este país? Los gobiernos de VOX. Y ¿por qué? Porque nosotros ¿saben lo que haremos?, a toda esta gente del islamismo radical que va en contra de los derechos humanos, patada y a su casa.

(Alguns aplaudiments)

Igual que somos los únicos que garantizamos los derechos de las mujeres, porque, mientras ustedes hablan todo el día y se ponen el feminismo en la boca, aprueban la Ley del “solo sí es sí” mientras que nosotros somos los únicos que pedimos endurecimiento de las penas para los asesinos y los violadores.

(Alguns aplaudiments)

Está clarísimo quién quiere proteger a las mujeres y quién quieren proteger los derechos humanos y al colectivo homosexual. Ese colectivo que ustedes se empeñan, como todo, en colectivizar, porque si no están dentro del colectivo apropiado que ustedes consideran, entonces ya no son buenos homosexuales, igual que las mujeres no son buenas mujeres si no están en su colectivo, y hoy mismo lo han demostrado cuando al principio de sus intervenciones decían constantemente: “Los señores de VOX”, oiga, en eso no usan el lenguaje inclusivo, porque en VOX hay cuatro mujeres y cuatro hombres. No, ahí el lenguaje inclusivo no, ahí el lenguaje machista de “los señores de VOX”, ¿eh?

Es que ustedes... esa doble vara de medir que ejercen siempre y esa especie de supremacía moral que, por desgracia, a veces les compra la derecha, no la tienen, ustedes no tienen supremacía moral, absolutamente -absolutamente- en nada.

Y ahora nos vienen con la tontería de la bandera arco iris como si eso fuera lo que va a defender los derechos homosexuales. A lo mejor convendría que no fueran ustedes a las manifestaciones con banderas palestinas, que esa bandera sí que representa el odio contra los homosexuales. Porque aquí, detrás de mí, hay una bandera roja y gualda, que nos representa a todos: a los homosexuales, a los heterosexuales, a los poderosos, a los humildes, a los hombres, a las mujeres, a los niños, a los ancianos, absolutamente a todos, y esa es la bandera que ha de ondear en los edificios oficiales y ninguna otra, y todo lo demás son sus inventos, su búsqueda de la confrontación.

Y, sinceramente, yo a estas alturas, por supuesto, votaremos que sí al primer punto y no a todos los demás, pero a estas alturas les apelo a su imaginación, que seguro que la tienen, para saber qué pueden hacer ustedes con sus banderas de colores, con su amnistía, con su ley del “sí es sí” y con su colectivización de todas las personas de este país.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Es el turno del Grupo MÉS per Mallorca, Sra. Carrió, tiene la palabra.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies, Sr. President, molt bon dia, diputades i diputats. Des de MÉS per Mallorca donarem suport a aquesta PNL, perquè és de justícia i és de dignitat que les forces democràtiques donem suport i públicament denunciem, i ho fem sense cap tipus de por i sense cap tipus de criteri

excloent, que els actes violents i els actes d'odi, siguin quins siguin, vinguin d'on vinguin i vinguin de qui vinguin, s'han de defensar. I això, Sr. Álvarez, no es fa els mesos de maig i juny, això es fa cada dia.

(Alguns aplaudiments)

Trenta-tres anys han passat d'ençà que l'OMS va eliminar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals i cinc anys des que ho va fer també amb les vides trans. En aquests anys hem recorregut un llarg camí, hem assolit grans fites, com aprovar per unanimitat el 17 de maig del 2016 la Llei per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals, intersexuals i per erradicar l'LGTBIfòbia, i no és irrellevant dir que ho vàrem fer per unanimitat en aquell moment, perquè no és irrellevant lamentar que, des de l'entrada en aquesta cambra del partit VOX, votar a favor dels drets humans per unanimitat ja no és possible.

(Alguns aplaudiments)

I després de tots aquests anys de lluita pels drets del col·lectiu LGTBI, el que no hauria de provocar cap rebuig de ningú cap a ningú, no és a dia d'avui una fita assolida. El normal, que és el dret d'existir, el dret de lliure desenvolupament, el dret de ser el que un vulgui ser, és motiu d'odi per a alguns. I això és molt mal d'explicar, i això és molt mal d'entendre. Per què a qualcú li pot molestar la simple existència d'una persona?

Un estudi del mes de març de l'any 2023 de la FELGTB demostrava que el 29% de les persones del col·lectiu LGTBI havien patit assetjament, un 27,5 havien patit discriminació i un 8,6 havien patit violència sexual o física. Parlam d'1 milió de persones arreu de l'Estat espanyol assetjades, discriminades i agredides per existir, per decidir viure les seves vides tal com són.

I diputades i diputats de VOX, aquesta llibertat no la defensen? Aquesta no val la pena? És que vosaltres, és clar, i ho diguéreu ahir, Sr. Rodríguez, ho va dir dimarts passat, que vosaltres no heu vingut a defensar la llibertat, heu vingut a imposar la vostra llibertat. I ja ho vàreu dir ben clar.

(Alguns aplaudiments)

I la llibertat, si la imposos, no és llibertat; la llibertat, si és per a alguns, tampoc no és llibertat, té un altre nom, no ho diré.

Segons la memòria de la Fiscalia de l'any 2022, havien crescut un 25% els delictes d'odi, i això no és fortuït, això no passa perquè sí, això passa perquè cada dia, dia rere dia des de fa un parell d'anys, tenim formacions polítiques, que les tenc just aquí davant, que fomenten la cultura de l'odi, que fomenten la cultura de la ràbia, que fomenten la cultura de la intolerància, això passa per això. Que la seva raó de ser és anar en contra, anar en contra de persones gais, lesbianes, trans, bisexuals i intersexuals; anar en contra de la igualtat entre homes i dones; anar en contra de la nostra llengua; anar en contra de la convivència de totes les persones que vivim i convivim en aquesta meravellosa terra; anar en de la coeducació i de la comunitat educativa. Anar en contra.

I el foment de l'odi, de la ràbia, com a resposta a la diversitat us fa responsables i corresponsables de totes i cadascuna de les agressions que pateixen les persones per motius d'odi, totes. Però no només a vosaltres, perquè també són responsables i corresponsables els partits que pacten amb vosaltres, perquè el Partit Popular legitima el feixisme com a agent polític i es converteix, aleshores, en còmplice de les polítiques d'odi, de les seves i de les vostres polítiques d'odi.

Perquè, Sr. Álvarez, no defensar les persones víctimes de l'odi no és la divergència normal entre dos partits de pacte, no és el normal, i ho has dit. I podeu practicar la política de maquillatge i presentar esmenes on us disfressau de demòcrates, perquè dieu que per treballar la unanimitat d'aquest parlament...

(Remor de veus)

..., però la unanimitat l'heu rompuda, la vàreu rompre quan vàreu decidir pactar amb partits que no volen reconèixer i no volen defensar que hi ha persones que són assassinades i agredides arreu de tot el món perquè són lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, perquè són víctimes d'odi...

(Remor de veus)

... I et diré, ni més ni pus, ni més ni pus, és senzill, en drets humans quan no estàs al costat de l'oprimit, estàs al costat de l'opressor.

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Es el turno del Grupo Mixto, sí, Sra. Gomila, tiene la palabra.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tots, diputats i diputades. Les institucions han de visibilitzar, però sobretot fer feina per la igualtat d'oportunitats de totes les persones i el dret de cadascun de nosaltres de ser qui som i qui volem ser.

Des de MÉS per Menorca estam convençuts que hem de promoure polítiques que beneficien la cohesió social i garanteixen la no discriminació a cap persona, a favor del lliure desenvolupament de la identitat de gènere i de l'orientació sexual i contra l'LGTBIfòbia.

La informació i la sensibilització són imprescindibles per respectar l'orientació afectivosexual de les persones majors, dels joves, dels infants i de qualsevol persona LGTBI, perquè puguin desenvolupar la seva vida amb el respecte de tota la societat a la seva llibertat sexual i a les diferents identitats. Hem d'afavorir la visibilització social de la diversitat de persones, dels models familiars, per garantir els drets de les persones LGTBI.

I queda molta feina per fer i a MÉS per Menorca ens preocupa que aquests anys que ens vénen es torni enrere en tots els avanços que ja s'havien fet des de tots els àmbits i que, sens dubte, s'ha de seguir treballant per aconseguir que tots i cadascun de nosaltres puguem ser lliures.

Veient qui governa a moltes de les comunitats autònomes i consells insulars governats pel PP i VOX, sigui amb un pacte de governabilitat, com el que tenim aquí, i que ja hem pogut veure en el darrer ple, i avui també en aquest, quins són els resultats que obliguen al PP a comprar les obsessions de VOX en tot el que fa, com a mínim, a llengua i a educació, o bé també en formar part d'altres governs a altres comunitats autònomes. Està clar que el retrocés de drets i llibertats del col·lectiu LGTBI està assegurat.

Tot i així, com que jo sempre som molt optimista, encara em queda l'esperança que des del PP no ho facin, aprovin aquesta PNL i defensin de ver la igualtat d'oportunitats de totes les persones.

Podem posar molts d'exemples de quines són les decisions que es prenen amb governs de PP i VOX: la decisió de no penjar les banderes a la façana, per exemple, del Parlament de les Illes Balears; la retirada de bancs de l'arc de Sant Martí a Galapagar, a Madrid, que s'havien col·locat als carrers dels municipis com a símbol de reconeixement dels drets del col·lectiu LGTBI, o la retirada o, bé, l'intent de retirada de les biblioteques de llibres de temàtica LGTBI de l'àrea infantil i juvenil. I així podríem seguir amb tota una sèrie de decisions que s'han pres amb governs de PP i VOX.

Per açò i veient el camí que ens volen fer caminar VOX i sembla que també el PP, és molt important manifestar el nostre rebuig als atacs LGTBIfòbics que han tingut lloc a les nostres illes i a la resta del territori, i seguir impulsant mecanismes per fer efectiva l'erradicació de qualsevol tipus d'LGTBIfòbia. Garantir els drets i la no discriminació de les persones i famílies LGTBI, així com mantenir el nostre suport a les entitats i organitzacions que treballen i lluiten pels drets de les persones LGTBI, tal com proposa aquesta PNL, que votarem a favor.

Des de MÉS per Menorca, seguirem treballant per una societat plural i respectuosa, que defensa i promou els drets humans, els drets de les persones LGTBI, i lluitarem per combatre l'LGTBIfòbia davant qualsevol tipus de discriminació i violència, per raó d'orientació sexual i d'identitat. Perquè tothom ha de ser lliure, independentment de la seva identitat sexual i sense cap tipus de diferència per la seva condició. Cada persona mereix viure autènticament sense por, ni discriminació i amb igualtat. Cada paraula, cada gest compta per fomentar una societat plural, inclusiva, respectuosa i cohesionada.

I deixi'm que acabi amb una dita de Nelson Mandela, ben coneixedor del que representa la discriminació i el no poder ser lliures: "Ningú no neix odiant una altra persona pel color de pell, el seu origen, la seva sexualitat o la seva religió. Si poden aprendre a odiar, se'ls pot ensenyar a estimar, perquè l'amor és més natural per al cos humà que el seu oposat". Convindria que tots ho tinguéssim present. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Para terminar, Sr. Lamin, tiene la palabra.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, Sr. President. Gràcies a tots i a totes per les vostres intervencions, a les que pas a fer algunes observacions.

Sr. Álvarez, la Llei de *vagos y maleantes* incorporava les persones LGTBI, homosexuals, fou la llei franquista. Convendria que s'informàs una mica i no tergiversar la història...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., això és més digne..., els que canvien la història són els que tenim davant...

(Remor de veus)

..., l'LGTBI, l'LGTBI...

(Remor de veus)

... -em deixen...?, gràcies. No, l'LGTBI, la causa LGTBI no necessita de dies a l'any, se celebra cada dia, això..., vostè ha sortit i ha reivindicat el que havia de reivindicar i ha dit el que havia de dir i estaria que enlloc d'assignar, ens ho assignàssim els 365 dies de l'any, perquè és una qüestió de justícia i de drets humans.

Sr. Rodríguez, “banderitas”, “banderitas”, d'això va aquesta causa, però això és molt més que una bandera, és justícia, són drets humans, és diversitat i és orgull de ser com som, com sentim i com ens volem significar en aquesta terra, maldament a vostès els pesi...

(Alguns aplaudiments)

..., els pesa, no passa res!

Miri, al Sr. Agustí ja li vaig dir que es podia llegir l'Agenda 2030 i que no feia mal, no matava, a vostè li dic el mateix, si vostès deixassin una mica les seves pors en lloc de sentir, d'escoltar i d'acostar-se a aquelles persones diferents, probablement aprendrien alguna cosa, aprendrien alguna cosa. Segurament, continuarien amb el seu discurs feixista, racista i xenòfob, efectivament.

Avui tornam recordar, com no pot ser d'altra manera, la necessitat de donar suport, de garantir els drets bàsics de les persones al dret d'estimar a qui vulguin, de la manera que ho vulguin fer i a l'espai que ho vulguin fer...

(Remor de veus)

..., i aquesta institució és la garant que qualsevol ciutadà que passi per davant d'aquestes portes se senti orgullós de ser part d'aquesta societat diversa, orgullós!, senyors de VOX!

(Alguns aplaudiments)

Mirin, el que no ens sorprèn... de l'extrema dreta no ens sorprèn, perquè ja ve d'enfora aquesta posició, quan ja el PP-VOX era una sola veu i presentaven un recurs d'inconstitucionalitat en contra del dret del matrimoni igualitari, impulsat pel Govern d'Espanya, efectivament, pel Govern de Rodríguez Zapatero. En aquell moment ja es practicava una homofòbia institucional, d'aparent baixa intensitat, comparada amb les agressions físiques, però terreny abonat, ja es començava a abonar el terreny per a l'odi i per la xenofòbia, i que ho legitimen els seus discursos i la deriva radicalitzada que du darrerament el PP, ja no us necessiten, enhorabona senyors de VOX, el PP ha assumit els vostres postulats. Per tant, ja es veu.

I és que combatre la part social és una de les principals activitats que difereixen la qualitat d'una democràcia, no hi ha llibertat amb por. Els darrers anys s'ha instal·lat a Espanya una por que semblava oblidada, sobretot tenint en compte que el nostre país ha estat pioner en la defensa dels drets LGTBI. Aquesta ha passat a ser atacada, però està present a les declaracions públiques, a les xarxes socials i a les converses, però no ha quedat aquí, sinó que el vicepresident d'extrema dreta ha carregat contra la violència de gènere i el lobby LGTBI, vostès també ho han dit en qualque ocasió per aquí. Unes paraules que resumeixen l'actitud de VOX amb l'orgull, allà on governen, gràcies al PP. PP-VOX ens diuen que a Espanya..., bé, ens duen a l'Espanya més fosca i antiga, a la que no volem..., el fet de no voler penjar i sentir-se orgullós de reconèixer un símbol de llibertat, d'igualtat i de major democràcia.

Mirin, senyors del PP, sàpiguen que governen amb aquells que diuen, “*nosotros sólo nos oponemos a las imposiciones ideológicas del lobby LGTBI, que intentan imponernos sobre todo en el ámbito de la educación*”. Els recorda alguna cosa això? Pin parental, l'han començat en educació, però probablement que no ens estranyi que duguin qualque proposició que sigui per seguir coartant la llibertat a les dones, a les persones LGTBI i fins i tot al conjunt de la ciutadania d'aquesta terra.

Senyors del PP, aquests són els vostres companys de viatge, racistes, xenòfobs i LGTIBfòbics. Com a Grup Socialista, pensam que és més necessari que mai penjar aquesta bandera, com a símbol de la diversitat, a la façana de la institució i al conjunt de les administracions, sigui quin sigui el nivell, perquè la gent d'aquesta terra se senti orgullosa de sentir-se protegida, part i que no tengui por de dir, de sentir com un vulgui.

El PP avui teniu l'oportunitat de revertir aquesta decisió, diferent de la d'anteriors anys, perquè el PP, una vegada més, ha agafat una deriva ultraconservadora mai vista.

(Remor de veus)

He de dir-vos al PP que acceptarem l'esmena RGE núm. 8384, que insta el Govern de les Illes Balears, els ens instrumentals i les institucions municipals a celebrar el Dia de l'Orgull, per cert, i a fer-ne difusió a les xarxes. La mateixa esmena que dista del seu compromís vers la primera que feu,

que diu que diferenciem aquesta reivindicació del Parlament de la resta. Què és que defensam una cosa on governam, però no ho defensarem al Parlament, no fos cosa que enfadem els nosaltres socis? Que ja ens varen deixar l'altre dia...

EL SR. PRESIDENT:

Debe terminar, por favor.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... amb el cul a l'aire amb el pressupost.

(Remor de veus)

Per tant, finalment, VOX marca les polítiques que ha de desenvolupar el PP i podem observar que la realitat no només són les cadires,...

EL SR. PRESIDENT:

Debe terminar ya, por favor, Sr. Lamin.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... sinó les polítiques radicals, un partit obliga un a l'altre, veritat?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lamin, venga, es suficiente.

EL LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muy bien, se acepta únicamente la enmienda RGE núm 8384 y se rechaza la 8383. Vamos a proceder a la votación por separado.

El punto 1. Votamos.

58 votos a favor.

El punto 2. Votamos.

25 a favor, 8 en contra, 25 abstenciones.

El punto 3. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

Punto 4. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

Punto 5. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

Punto 6. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

Por último, el nuevo punto, la enmienda 8384. Votamos.

50 a favor, 8 en contra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sr. Presidente...

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Presidente...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Sí, cualquiera de... no podemos empatar. O sea, a mí a veces me gustaría, pero no cabe un empate.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Presidente, creo que en el punto 2 ha habido un empate, 25 a favor, 25 en contra... perdón, 25 abstenciones, 25 a favor y 8 en contra.

(Remor de veus)

No, queda aprobado.

EL SR. PRESIDENT:

No hay empate, no hay empate.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Queda aprobado directamente.

(Alguns aplaudiments)

Muy bien.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 7402/23, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a creació d'una comissió no permanent per a l'estudi i la reflexió sobre l'impacte de la digitalització en l'educació.

Pasamos a la siguiente Proposición no de ley RGE núm. 7402/23, del Grupo Mixto, sobre la creación de una comisión no permanente para el estudio y la reflexión sobre el impacto de la digitalización en la educación.

Tiene la palabra, en primer lugar, la Sra. Gómez como proponente.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Aquesta és una proposició no de llei que surt de la societat civil, surt de famílies preocupades per

l'impacte de la digitalització en els centres d'ensenyament i també d'un col·lectiu, del professorat especialment dels alumnes de manco edat.

Es posen damunt la taula algunes distorsions d'una digitalització sobre la que ja he de dir que no hi estam en contra, però que consideram que té una important mancança de pautes i d'un full de ruta que tengui la pedagogia com a primer objectiu, i no la tecnologia com a fi en si mateix.

Són diversos els motius que s'al·leguen per part d'aquests col·lectius, els pedagògics bàsicament vendrien a dir que les pantalles no poden substituir els recursos que fins ara han treballat les mestres i els mestres de viva veu, amb la riquesa i intensitat que açò suposa, amb uns entorns d'aprenentatge que han de ser exemplificadors, socialitzadors i de qualitat. I no hi ha cap evidència ni cap dada que les noves tecnologies millorin l'educació dels infants. Tot el contrari, hi ha evidències que no s'aprèn més ni millor i que són una gran eina de distracció i dispersió. Tot el temps que es dedica ensenyant pantalles es pot dedicar a altres competències molt més fonamentals en la construcció personal i del coneixement.

Hi ha motius pediàtrics i psicològics, els experts ens adverteixen dels riscos de les pantalles: problemes de vista, maldecap, alteracions del son, dificultat per concentrar-se, irritabilitat, ansietat, depressió, aïllament social, etc. Les pantalles creen addicció i perjudiquen la salut integral dels nostres fills i de les nostres filles.

També hi ha motius familiars. L'ús de dispositius a l'entorn familiar requereix d'un control i una supervisió permanent a l'hora de fer treballs o deures a casa, moltes famílies no saben on és el límit del bon ús; no saben com fer el control parental; quins filtres necessiten els dispositius digitals i, en general, se'ls requereix un esforç de control i també normatiu que crea un conflicte continu i tensions de convivència. L'escola posa un dispositiu digital com obligatori i requereix temps obligatori de pantalles a casa i s'eximeix de responsabilitats a la mateixa administració.

També hi ha motius mediambientals, la vida útil de molts dispositius digitals poden ser d'uns cinc anys aproximadament. A escala planetària és emprar i tirar milers de pantalles, a part d'un consum de càrrega elèctrica. No és més sostenible que una reutilització de llibres, per exemple.

També hi ha motius de protecció de dades i respecte a la intimitat familiar, és una necessitat i fins i tot un dret el que es diu o s'anomena "desconnexió digital". Moltes famílies es qüestionen la necessitat d'obrir un compte associat a unes dades personals podent-se fer un compte anònim o genèric.

I després hi ha també motius legals, la digitalització, tal com es fa als centres de primària i secundària, depèn d'una autorització de les famílies a obrir un compte de correu electrònic, i així emprar les eines digitals associades a aquest correu. Però, tal com es planteja, sembla que ha de ser un simple tràmit, quan no ho és des del moment que els pares i les mares, les famílies, no estan obligades a autoritzar. Quines alternatives reals recullen els plans digitals de centre per als qui no ho autoritzen? A més a més, en alguns models d'autorització

elaborats per la conselleria hi ha una clàusula, com he dit abans, de responsabilitat per a l'ús indegut d'aquestes tecnologies.

La llei educativa diu que s'ha de digitalitzar, però no diu com. Per tant, amb tot l'exposat, és prou evident que falta una regulació garantista de la digitalització en el món de l'ensenyament.

Des d'Unides Podem consideram que aquest tema, bé, està súper obert, és una proposició no de llei que, com heu vist, no incorpora un termini, no incorpora ja d'entrada una relació d'experts o de persones expertes que pensam que, com a mínim, han de ser del món tecnològic, del món pedagògic, també del món, òbviament, de l'ensenyament i fins i tot a nivell de pediatria. L'hem volguda deixar oberta, precisament, per incorporar el màxim d'aportacions dels diferents grups polítics.

Bé, crec que tenc aquí una esmena del Grup VOX que concretament demana que..., bé, diu modificació del punt, però pràcticament és una substitució del punt, perquè ens demana que s'anomeni un responsable que faci el que digui Inspecció Educativa. És clar, nosaltres el que volíem era dur al Parlament aquest debat i incorporar les diferents visions i intentar arribar a un acord, i, és clar, aquesta proposta de VOX el que fa és botar-se aquesta pluralitat de veus que nosaltres teníem ganes de dur a debat.

De moment, res més. Esper que es voti favorablement.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Tiene la palabra a continuación el Grupo VOX, que ha presentado la enmienda RGE núm. 8336/23. Sra. Cañadas, tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS I PINILLA:

Gracias, presidente. En la actualidad los niños están inmersos en un entorno digital muy distinto de aquel en que la mayoría de nosotros, los adultos que estamos aquí en esta cámara, nos criamos.

La sobreexposición de pantallas se ha visto agravada tras el encierro ilegal llevado a cabo por el gobierno infame de Sánchez y sus socios en la pandemia. Uno de los objetivos de la nunca votada Agenda 2030 es crear personas solitarias y aisladas del entorno familiar, y este es uno de los principales problemas asociados con el uso de pantallas en los menores, la reducción de la interacción social, el contacto físico. Su uso es incompatible para desarrollar habilidades sociales y emocionales.

Existe un consenso general sobre el impacto negativo del exceso de uso de pantallas digitales en los niños. Numerosos estudios nos indican que hasta dos tercios de los niños pasan más tiempo delante de las pantallas del recomendable. En los niños existe una fuerte necesidad de realizar actividades de exploración manual y de interacción social con sus cuidadores,

lo que les ayuda en el desarrollo de su condición, su lenguaje, su motricidad y sus habilidades socio-emocionales.

La exposición constante a estímulos visuales y auditivos de las pantallas tiene riesgos ya probados para su salud, sobrecarga el cerebro en desarrollo y dificulta la concentración en tareas más complejas, provocando un impacto en el rendimiento académico, la capacidad de resolución de problemas y el desarrollo de habilidades de pensamiento crítico.

Los pediatras cada vez están más preocupados por el impacto del uso de las tecnologías en el bienestar de los niños. Un elevado uso de medios digitales se ha relacionado con mayor obesidad y riesgo cardiovascular, hasta el punto de que, por ejemplo, ver la televisión entre 1 y 3 horas al día incrementa entre un 10 y un 27% el riesgo de obesidad, así como su efecto negativo en el sueño y el aumento significativo de miopía en niños y adolescentes. Cuando se exponen todos estos estudios y argumentos, todos estamos de acuerdo tanto en las bondades como en el peligro de esta tecnología. Por eso me parece necesario el que todos nos involucremos en su supervisión.

Para votarle a favor, le he presentado una enmienda: “El Parlamento de las Islas Baleares insta a la Consejería de Educación a nombrar un responsable que, a través de Inspección Educativa, valore el impacto de las nuevas tecnologías y los planes de digitalización en las aulas”, porque -como bien me recordó mi compañero Sergio Rodríguez- ya lo dijo Napoleón: “Si quieres que algo sea hecho, nombra a un responsable. Si quieres que algo se demore eternamente, nombra una comisión”.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Para fijar posiciones...

(Remor de veus)

..., es el turno del Grupo Socialista, sí, Sr. Bona, tiene la palabra.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Si m'ho permeten, intentaré fer una analogia per intentar exemplificar l'argumentari. Si jo em dedic a transportar pedres, carregant-les a pes, a un moment donat és probable que algú de vostès aparegui i m'ofereixi un carretó. Si jo el que faig amb aquest carretó és posar-me'l damunt l'esquena i seguir carregant a pes, aquesta vegada pedres i carretó, idò a un moment donat podríem concloure que el carretó no és útil. Clarament, per si sol no ho és, i el mateix passa a la tecnologia. Si intentam fer el mateix que fèiem abans, però ara amb tecnologia, trobarem que és una càrrega o una distracció innecessària. Per exemple, si substituïm llibres de text impresos pels seus equivalents digitals per fer-los servir de la mateixa manera i amb les mateixes metodologies, no aportam

cap valor didàctic afegit, serà, en aquest cas, molt millor llegir en paper.

Ara bé, si el que es desitja és promoure un aprenentatge actiu, que dugui a l'alumne a pensar sobre què aprèn, aplicar-ho i implicar-se i a donar-li significat, llavors, la tecnologia pot resultar de gran ajuda sempre i quan ens proporcionin les eines adients.

Discrepam profundament, en aquest sentit, de l'exposició de motius que diu que no hi ha beneficis demostrats de la tecnologia en l'educació perquè el que la recerca mostra, precisament, és que els beneficis de la tecnologia educativa, en comparació amb les alternatives no tecnològiques, depenen dels detalls concrets dels instruments i aplicacions que es fan servir.

Amb l'exemple del llibre que hem fet servir abans, en tecnologia podem tenir molts més elements multimèdia com vídeos i animacions, més enllà de les imatges que ja incorporen els llibres tradicionals, que poden facilitar la comprensió de conceptes o plantejar contextos i situacions d'aprenentatge d'una forma més engrescadora que altres formats. Podem tenir eines interactives com simuladors per experimentar i aprendre d'una manera més activa en situacions que podrien ser molt difícils o impossibles de dur a l'aula, sobretot donen informació als estudiants sobre si aprenen o no, que és un element molt important del procés d'aprenentatge que l'alumne sàpiga com progressa.

La tecnologia també pot donar als docents informació àmplia i precisa sobre l'activitat i l'aprenentatge de l'alumnat per saber què cal reforçar i què no. I això, a més, ho pot fer d'una forma que atengui la diversitat en personalitzar la seqüència didàctica, fins i tot en l'avaluació i la qualificació.

Podem tenir accés a múltiples idiomes per a nòvinguts - com li agrada recordar al Sr. Rodríguez-, lectura en veu alta per a invidents o augmentar la mida de la lletra per a l'alumnat amb dificultats visuals o diccionaris integrats per a paraules que resultin complexes d'entendre.

Per tant, creiem que ara que la pandèmia ha accelerat la introducció de la tecnologia en molts d'entorns d'ensenyament i aprenentatge, estam en el punt que hem d'aconseguir treure el màxim profit del que ara sabem, tant per l'experiència de la pandèmia com per l'evidència de la recerca, per fer que la tecnologia aconseguixi marcar la diferència. Cal, per tant, utilitzar la tecnologia per tenir un impacte transformador en l'aprenentatge dels estudiants, però per fer-ho tot això ha de venir suportat per una pedagogia eficaç.

Per descomptat, sabem que la tecnologia comporta riscos i per això s'ha de d'abordar, precisament, el seu ús durant els processos educatius formals. És una qüestió de justícia social perquè el que de vegades es pretén, que és negar l'ús de les tecnologies a les escoles, tot això aguditzava la desigualtat i augmenta la bretxa digital entre els estudiants més desfavorits. Per a ells l'escola serà un dels pocs llocs on poder fer un ús adequat d'aquestes eines i alfabetitzar-se digitalment. En un món en què els algorismes condicionen les decisions que prenem en la nostra vida, l'alfabetització digital és

absolutament imprescindible per generar ciutadans amb capacitat crítica, que no quedin desemparats davant el que decideixin les grans tecnològiques.

Només l'alfabetització i el desenvolupament adient de la competència digital ens ajudarà a generar un món més inclusiu i exercir millor els nostres drets i deures com a ciutadans digitals.

Practicar una desconexió, o fins i tot un cert negacionisme digital en aquest cas, és oferir una solució fàcil a un problema que és complex, però l'educació com a sistema, com a institució i com a garant de la justícia social és complexa.

En educació és comprensible que ens deixem temptar per pins parentals o tornar als llibres de text, si és que mai els arribam a deixar, i altres arguments que simplifiquen la solució i que no ens permeten pensar en els perquès. Creiem que la nostra responsabilitat és afrontar els desafiaments i les oportunitats que sorgeixen de la transformació digital en l'educació, la investigació rigorosa, la reflexió serena i el debat informat són clau per prendre decisions raonables i creiem que, per altra banda, el sensacionalisme, la desinformació, el pànic moral i els interessos espuris condueixen a decisions injustificades.

Consideram que és crucial reflexionar sobre el paper de la tecnologia en l'educació, per això, votarem a favor de la proposta, i ens agradaria remarcar que els algorismes ja poden influir en les nostres decisions. La intel·ligència artificial ha impactat a la societat en molts de nivells, i no hem de permetre que això passi sense que s'abordi a l'escola i sense preparar els estudiants per a la vida real. I sense aquest debat, la inclusió i la justícia social, que ha de propiciar la tecnologia, quedarà en mans d'interessos aliens a la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo MÉS per Mallorca, sí, la Sra. Ramon tiene la palabra.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Consideram que aquesta proposició no de llei és un bon inici del plantejament, tot i que, be aquesta comissió o el que se'n derivi necessita una profunda reflexió, estudi i diàleg del tema que debatem.

Per puntualitzar, el contingut de la iniciativa parla exclusivament de la situació de Menorca i trobaríem, evidentment, interessant incloure la resta d'illes en aquesta qüestió, ja que és un debat i una necessitat de comunitat autònoma.

Vivim a un món accelerat i que canvia a ritme frenètic, tot ho fem ràpid, dinam ràpid, llegim i escrivim ràpid, caminam ràpidament perquè tot ha d'estar subjecte als estàndards de la productivitat, de la rendibilitat, la utilitat i l'eficàcia. Hem

passat d'un món analògic a un món tecnològic en poc menys de deu anys, i no hem estat capaços de planificar i analitzar les possibles conseqüències de tot plegat, ni ser capaços de gestionar els avantatges de viure de manera virtual.

I és evident que l'escola no ha quedat aïllada d'aquest fenomen, però no és l'únic espai exclusiu on hi ha aquestes deficiències. Cada vegada hi ha més estímuls i eines que arraconen l'escriptura i la lectura tradicionals a l'escola i dispositius electrònics d'ús quotidià fora d'ella, com he dit. Aquesta sobreexposició, utilització i dependència dels dispositius electrònics, en molts casos no es tenen en compte els efectes negatius que això pot suposar, efectes al desenvolupament cerebral, efectes a la salut, efectes al desenvolupament físic i efectes a la salut emocional.

Hem de ser capaços de cercar i trobar un equilibri entre el món accelerat, el món de les noves tecnologies i el món de la capacitat per aturar, reflexionar i deixar pas a la planificació i a la pausa, fer un millor ús d'aquestes tecnologies en els processos d'ensenyament i aprenentatge i en la vida quotidiana.

S'ha d'educar els estudiants en la tecnologia digital, però això no vol dir necessàriament que s'hagi d'ensenyar tot als estudiants per mitjà de la tecnologia digital. Escriure a mà potencia un infinit de capacitats cognitives, a més de la possibilitat de recuperar el temps que cada dia, a poc a poc, perdem per mor dels estímuls automàtics, logaritmes i la necessitat d'augmentar aquesta productivitat.

Ja hem vist països com Suècia que fan marxa enrere en l'ús de les pantalles i tornen als llibres de text. Seria interessant també fer una reflexió d'aspectes com el cost que suposa a les famílies aquestes eines tecnològiques que s'utilitzen a les aules. Moltes famílies han d'assumir un cost elevat i hem d'evitar que en molts casos no hi puguin accedir i que la bretxa digital sigui més evident.

La possibilitat de regular les hores setmanals de l'ús dels ordinadors, els mòbils o les tauletes i eines pròpies des de l'administració, perquè les dades dels infants no estiguin en mans de les grans empreses tecnològiques.

Si aquesta PNL surt aprovada, i la intenció és crear una comissió d'estudi formada per professionals i experts en aquests àmbits, que no només quedi en paraules i sigui una manera de complir l'expedient, que es faci efectiva i es pugui debatre, tractar i mesurar l'impacte i implantació de noves tecnologies i la digitalització en els centres. Que es faci amb: potenciar la recerca en el nostre país i context proper, per generar més evidències sobre els efectes nocius de sobreexposició i els impactes a llarg termini de l'ús de les pantalles; promoure una major conscienciació social, per deixar de normalitzar l'ús de les pantalles abans dels 3 anys; sensibilitzar la societat sobre les necessitats dels primers anys de vida i de com satisfer-les, per tal que els petits puguin créixer de forma sana, equilibrada i desenvolupant al màxim les seves potencialitats; orientar i acompanyar les famílies per a una convivència digital que sigui respectuosa amb la salut, les necessitats i el ritme dels infants; impulsar la regulació de les empreses -com he dit- de tecnologies digitals, per eliminar les possibilitats de recollir

informació; i una educació digital crítica, responsable i sobretot racional, que perfilí de forma clara quins són els seus límits.

Donarem suport a aquesta proposició no de llei, amb el prec, com he dit, que no quedi en una declaració d'intencions i la importància de fer-ho a totes les illes. Deixar que la tecnologia sigui un suport, però que mai no suplanti la connexió humana en què es basa l'ensenyament i l'aprenentatge. D'aquesta manera podrem recuperar a les aules l'esperit de cooperació humana, que no s'explica sense la solidaritat col·lectiva, l'acció participativa, la conscienciació ecològica i el foment de la diversitat i la interculturalitat, principis bàsics del desenvolupament global, eclipsats en aquests moments pels clics constants en què la societat viu submergida.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo Popular va a intervenir ... sí, Sra. Curto.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president. Bon dia, diputats i diputades, consellers i conselleres. La LOMLOE incideix en aspectes que sorgeixen com a resposta a nous reptes mundials, com són la nova perspectiva digital, en la qual la societat està immersa. L'ús dels dispositius i eines digitals pren cada vegada major protagonisme, ja que la societat emprà aquests mecanismes cada vegada en més aspectes de la nostra vida, així com en l'educació.

La competència digital, sota la perspectiva LOMLOE, es converteix en un principi pedagògic en si mateix, que pretén no tant l'ús de les noves tecnologies en l'àmbit educatiu, sinó el seu maneig i incorporació a la vida o a l'entorn escolar, amb finalitats més profundes i objectius que siguin extrapolables a la vida quotidiana, fomentar un esperit crític i unes vies de comunicació que arribin a tots per igual.

La LOMLOE insisteix en la necessitat de tenir en compte el canvi digital que s'està produint a la nostra societat i que forçosament afecta l'activitat educativa. El món digital no sols és conèixer l'ús dels dispositius, sinó que els nins i els joves viuen cada vegada més amb ells i els fan servir. El sistema educatiu haurà d'orientar a la consecució de la capacitat, per garantir la plena inserció de l'alumnat a la societat digital i l'aprenentatge d'un ús segur dels mitjans digitals. Per això, la competència digital implica un ús segur, saludable, sostenible, crític i responsable de les tecnologies digitals per a l'aprenentatge, per al treball i per a la participació en la societat, així com la interacció amb aquestes.

El 2020 les noves tecnologies van ser més necessàries que mai, ja que van ajudar a seguir amb el procés d'aprenentatge durant la pandèmia i el seu estat d'alarma, unes noves tecnologies que van permetre continuar una mica amb la nostra vida social, que van permetre als nostres fills continuar

relacionant-se amb companys i amics, des de les quatre parets de la seva habitació. Aquest any es va potenciar el desenvolupament d'iniciatives de formació i elaboració de material didàctic amb suport electrònic, facilitant l'ensenyament a distància.

Però a l'altra cara de la mateixa situació, tenim que a finals de l'any 2017 a Manacor es va posar en marxa la campanya "Zero pantalles de 0 a 3 anys", amb l'objectiu de guiar els professionals de l'educació i la sanitat i conscienciar a les famílies sobre els riscos dels mòbils i televisors. La iniciativa la va impulsar la comissió 0-3 integrada per l'Ajuntament de Manacor, l'Institut per a l'educació de la primera infància, diverses associacions, fundacions i centres sanitaris vinculats a la infància. El contacte permanent amb les pantalles provoca una gran dependència i fa que els nins perdin l'interès per altres estímuls i situacions quotidianes. Dels 0 als 3 anys el nin està començant a formar el seu cervell i aprèn tot el que és bàsic per viure: la llengua per comunicar-se, les expressions facials, el to de les paraules, a caminar, a moure's, a agafar coses. Fins els 3 anys s'aprèn tot mitjançant el cos i el moviment, si se li lleva temps, per això, per jugar, per moure's, per interactuar amb altres persones, se li lleven també les possibilitats d'aprendre.

Un estudi realitzat a 1.900 persones de l'OCU Salut, organització de consumidors i usuaris de l'any 2014, va arribar a la conclusió que un 25% dels espanyols entre 18 i 64 anys, mostra símptomes d'estar enganxats a internet i un 26% reconeix que la seva vida personal depèn bastant del mòbil; unes dades que ens fan reflexionar que les noves tecnologies conviuen amb nosaltres, formen part del nostre dia a dia i que si un excés de pantalles pot derivar en problemes de desenvolupament, ciclomotor social i emocional dels nins, és necessari una reflexió per saber com gestionar l'ús d'unes pantalles que han arribat per quedar-se entre nosaltres.

És per això que el Grup Parlamentari Popular donarà suport a aquesta iniciativa, ja que consideram que una reflexió i una anàlisi de la situació actual, juntament amb professionals educatius, pot afavorir el procés d'ensenyament i aprenentatge dels infants i joves. Hi estam d'acord i donam suport que un membre del Govern i de la Conselleria d'Educació i Universitats puguin formar part d'aquesta comissió.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Gómez, si quiere para concluir.

LA SRA. GÓMEZ I ESTÉVEZ:

Gràcies, Sr. President. Bé, agrair a tots els grups parlamentaris que han dit que votarien a favor d'aquesta proposta. Tot el que estem dient, amb majors o menors diferències, no surt només de vivències que les famílies ja tenen o el mateix sector del professorat. L'Informe de la UNESCO de seguiment de l'educació en el món de l'any 2023 -és absolutament actual- clar que reconeix els avantatges i els avenços que fa la tecnologia, no només a l'àmbit

d'ensenyament, sinó a tots els àmbits i fins i tot també ... li diré al diputat socialista, certament hi ha alguns col·lectius especialment afavorits per l'ús de les noves tecnologies, tots els col·lectius amb diversitat funcional, molts d'ells han vist millorades les seves condicions de vida, òbviament. Però és que jo ja he dit al principi que Unides Podem no està en contra de les noves tecnologies, ni en contra dels plans de digitalització. Jo mateixa he estat consellera de d'Innovació, dues legislatures, al Consell Insular de Menorca, difícilment podria estar defensant el contrari.

El que és ben cert és que no tenim pautes, i davant d'aquests signes que ja s'estan demostrant, en psico ..., psico ... ai!, perdoneu, bé, en psico Perdoneu. Bé, hi ha problemes pedagògics que ja estan com a molt evidenciats i també psicològics, sobretot començant pel que diuen els experts, amb problemes de socialització, que fins i tot estariem caminant cap a conductes quasi d'autisme.

I d'aquest informe que jo explicava, us llegiré alguns paràgrafs, és un informe de la UNESCO: "Es necessiten objectius i principis clars per garantir que l'ús de tecnologia resulti beneficiós i eviti possibles perjudicis. Els aspectes negatius i perjudicials de l'ús de la tecnologia digital en l'educació i la societat, inclouen, entre altres, el risc de distracció i absència de contacte humà. La tecnologia no reglamentada suposa fins i tot una amenaça per a la democràcia i els drets humans, per exemple, mitjançant la invasió de privacitat i la incitació a l'odi. Els sistemes educatius han d'estar millor preparats per impartir ensenyaments sobre i mitjançant la tecnologia educativa, una eina que ha de protegir l'interès superior de tots i totes les estudiants, docents i administradores. És necessari compartir més àmpliament proves imparcials que demostrin l'ús de la tecnologia en alguns llocs per millorar l'educació i exemples adequats de l'esmentat ús, a fi de garantir la modalitat d'impartir o d'una impartició òptima per a cada context."

És el que veníem a dir: la tecnologia ha de ser un mitjà, no pot ser una finalitat en si mateixa.

A la diputada de MÉS per Mallorca agafar-li òbviament... bé, l'aspecte que açò no és un brindis al sol, per a res, ni un gest. És a dir, crec que el primer que haurà de fer aquesta comissió, quan estigui constituïda, és que ens posem d'acord amb quins professionals faran les millors aportacions, òbviament de totes les Illes, i el primer serà determinar quins objectius té la mateixa comissió. L'hem deixada tan oberta precisament per poder incorporar totes les visions i tots els grups parlamentaris.

Jo no sé si finalment VOX votarà a favor o no, perquè òbviament la cita de Napoleó, doncs bé, sí, és una cita que tothom coneix, què voleu?, Napoleó fa molts d'anys que va morir. Jo crec que podem aspirar a alguna cosa més que donar la raó a Napoleó. Crec que ara mateix som suficientment adults i sabem de què parlem com perquè si ningú no entra en aquesta comissió amb ànim de sabotejar aquesta comissió pot obtenir uns objectius claríssims de posar pautes i un marc també normatiu sobretot per defensar els menors, el jovent i les seves famílies i, per suposat, el professorat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pues vamos a proceder a la votación. Votamos.

47 votos a favor y 10 abstenciones.

V.1) Votació de l'apartat 2 de la Proposició no de llei RGE núm. 5198/23, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment del català a la funció pública, atès l'empat produït en comissió.

Pasamos al siguiente punto del orden del día, que es el quinto. En primer lugar, someteremos a votación el apartado 2 de la Proposición no de ley RGE núm. 5198/23, del Grupo Socialista, sobre mantenimiento del catalán en la función pública.

Votamos.

24 a favor y 32 votos en contra.

V.2) Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 5524/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a impulsar polítiques actives, eficaces i comunes en matèria d'immigració il·legal ordenada, segura i controlada que garanteixin la seguretat i els drets fonamentals, atès l'empat produït en comissió.

En segundo lugar, sometemos a votación la Proposición no de ley RGE núm. 5524/23, del Grupo Popular, sobre políticas activas, eficaces y comunes en materia de inmigración ilegal ordenada, segura y controlada que garanticen la seguridad y los derechos fundamentales.

Votamos.

32 votos a favor, 25 en contra.

Se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
